

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๘

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันศุกร์ที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๒๐ ถึง ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๐

(๑๔)

ครั้งที่ ๒๘/๒๕๘๐ (ตามบัญชี)

๑. เรื่องร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน พุทธศักราช ๒๕๘๐ ของรัฐบาล ๑๘๐๕-๑๘๑๘
๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน พุทธศักราช ๒๕๘๐ ของรัฐบาล ๑๘๑๘-๑๘๒๕
๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๘๑ พิจารณาเป็นคราวที่ ๒-๓ ๑๘๒๕-๑๘๓๐

แก้คำผิด

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๓๒๖๗	๓.๕	ชดประทาน	ชดประทาน
๓๒๗๕	๓๗	กระทุ	กระทุ
๓๒๗๖	๓	กระทุ	กระทุ
๓๓๗๖	๕	พระยาฤทธิชัย	พ.อ. พระยาฤทธิชัย
๓๔๕๕	๒	ทงหมด	ทงหมด
๓๕๕๓	๖	เมื่อดภา ๑ ไ้ น	เมื่อดภา ๑ นได้
๓๖๒๐	๓๕	ประชามถ	ประชามถ
๓๖๒๐	๓๖	ชดประทาน	ชดประทาน
๓๖๕๕	๓๗	แก้	แก้
๓๖๗๗	๕	เดินอากาศ	เดินอากาศ
๓๗๐๕	๓๕	เทศอก	เทศอก
๓๗๗๒	๓๖	พระราชบัญญัติ	พระราชบัญญัติ
๓๓๓๗	๗	ตาม	ตาม
๓๓๓๗	๗	นายฉ้วน	นายฉ้วน
๓๓๔๐	๖	นายเขมชาติ	นายเขมชาติ
๓๓๗๗	๗	ประมาณแพง	ประมาณแพง

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๘ / ๒๔๘๐ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๒

วันศุกร์ที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๓ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: ฉันทน์มั่งมาชิกมาประชุม ๑๕๒ คนเป็นองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรีระดับหนึ่ง
ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ มีความดังนี้

“ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันศุกร์ที่ ๑๘ เดือน
ธันวาคมได้ขอความอนุเคราะห์เปลี่ยนแปลงระเบียบวาระประชุมสภาผู้แทน
ราษฎรวันนี้ คือ ขอให้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองระดับที่ ๘ และ
พระราชบัญญัติคุ้มครองระดับที่ ๘ ขึ้นเป็นอันดับที่ ๒ และที่ ๓ กับร่าง
พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พุทธศักราช ๒๔๘๑ ร่างพระราช
บัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณ
ประจำปี ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว และร่างพระราช
บัญญัติว่าด้วยกฎกระทรวงซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้ออกเพื่อปฏิบัติให้เป็นไป
ตามกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อร่าง

ทางหลวงด้วยขอยก กระทบ พงา ขึ้นเป็นลำดับที่ ๕, ๕, ๖, ๗ และ ๘ ต่อจากลำดับที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับที่ ๑

เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมมีมติ ในวาระ คือไปรอให้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับที่ ๑

๑๕.๓๕ น.

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง: รัฐบาลขอเดินร่างพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับที่ ๑ โดยมีหลักการ ดังต่อไปนี้

หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อเพิ่มเติมกฎหมาย ศุลกากรว่าด้วยการควบคุมในทางศุลกากร ซึ่งของท่นำเข้ามาหรือส่งออกไปทางบก

เหตุผลของการเดินร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ด้วยเหตุที่ พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๘ ซึ่งเป็นแม่บทว่าด้วยการศุลกากร นั้น ได้มุ่งหมายบัญญัติกฎหมายไว้สำหรับควบคุมในทางศุลกากร ซึ่ง ของท่นำเข้ามาหรือส่งออกไปโดยทางทะเล แต่มีข้อความในมาตรา ๕๓ ซึ่งให้ไว้บังคับถึงสิ่งของซึ่งส่งเข้ามาหรือส่งออกไปทางบกด้วย และข้อความเหล่านั้นไม่รัดกุมเพราะในสมัยที่ออกพระราชบัญญัติฉบับ นั้น การนำของเข้ามาหรือส่งออกไปทางบกยังมีน้อย บัดนี้การนำ ของเข้ามาหรือส่งออกไปทางบกมีมากขึ้น ต่างกับเหตุการณ์เมื่อ ๑๑ ปี

มาแต่จนนเป็นอนมาก และมีพันธกรณีบางประการ เช่นต้นจิตัญญา
กับต่างประเทศ เป็นต้น การควบคุมการค้าทางศุลกากร ทางทะเลนั้น
ย่อมแตกต่างกับการควบคุมทางบก จึงสมควรพิจารณาแก่ ไรการ
ตรวจตราให้ดียิ่งขึ้น และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดังกล่าวแล้ว
จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นมา ข้าพเจ้าขอเรียนข้อความ
สำคัญในพระราชบัญญัติฉบับนั้นเป็นรายมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๓ เป็นบทวิเคราะห์ศัพท์ ซึ่งได้บัญญัติไว้ตามแบบ
แผนซึ่งใช้ อยู่ในต่างประเทศ จึงเข้าใจว่าเมื่อท่านได้ พิจารณาตาม
นั้นแล้ว คงจะเข้าใจโดยไม่ต้องขแรงให้ ยืดขาด

มาตรา ๔ มีงุหมายยกเว้นไม่ เก็บ อากร จากสิ่งของ ที่ ช้อขาย
ความขายแทน ความช้อตกลงในทางพาณิชย์ และศุลกากร ระหว่างสยาม
ฝรั่งเศส

มาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติกำหนดทางซึ่งจะนำของเข้ามา เพื่อ
ระดมในทางควบคุม มีฉะนั้นแล้ว ก็ระยากแก่การ เก็บอากรหรือ
ตรวจตราซึ่งสิ่งของที่จะส่งออกไป

มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติกำหนดที่ด่านซึ่งมีเขตแดนอันจะพึง
จอดเรือได้ กพกระหว่างทางหรือบรรทุกเรือเพติง เป็นต้น

มาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติซึ่งกำหนดหน้าที่ให้ ผู้ส่งของต้องบัน
รายการเพื่อประโยชน์ ในทางตรวจและควบคุม

มาตรา ๘ เป็นบทบัญญัติกำหนดหน้าที่ผู้รับส่งซึ่งจะต้องกระทำ

ในเมื่อชนตั้งออกนอกอาณาจักรตรงกับมาตรา ๘ มาบัญญัติเป็นการตั้ง
ของเรา

มาตรา ๘ เป็นบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าทภายในระยะ
๕๐ กิโลเมตรจากเขตต์แดนที่จะตรวจตรา ซึ่งของทนายเรา มาตลอดจน
บัญญัติและเอกสารใด ๆ อันเกี่ยวกับของนั้น

มาตรา ๑๖, ๑๗, ๑๘ เพื่อบัญญัติให้เป็นไปตามกฎหมาย
บทลงโทษเหล่านี้ อยู่ในระบับเดียวกับ พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.
๒๔๖๘

มาตรา ๓๓ เนืองด้วยข้อตกลงทางพาณิชย์ระหว่างสยามกับ
ฝรั่งเศสซึ่งได้ยกเว้นไม่เก็บอากรรมย์ตั้งของบางอย่างซึ่งซื้อขายตามชาย
แดน จึงได้ กำหนดค่าธรรมเนียมไว้ เพื่อตั้งของที่ไม่ต้องเสียอากรนั้น
อีก ซึ่งเป็นกรณีเดียวโดยไซเขตต์ จึงหวังว่าถ้า ๓ นี้คงจะรับร่าง
พระราชบัญญัติได้ พิจารณา

๑๕.๕๐ น.

ขุนวรสันธุธรเวทย์ (หนองควย) : หลกการทรวุฒาเด้น
นี้ ราชเจ้าเราใจวาว ฐาตมมีความมุ่งหมายไม่ในทางที่ว้า การตั้ง
ศุลกากรนั้นเพื่อเป็นการป้องกัน ไม่เกยอแก่การที่จะหาผลประโยชน์
จากกรรณาเราว้า ทว่าเกยอแก่กรรวบของกันนั้น คืออำนาจกันมิให้ตั้ง
ของซึ่งจะนำเข้ามานั้น ได้นำเข้ามาโดยราคาถูกลง ๆ แล้วยังทำด้วย

ดินค้าซึ่งตั้งเข้ามาทางทะเลนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากรัฐบาลออกไปในทาง
 รัฐบาลเจ้าเรือนแล้วนั้น ก็นับว่าเหตุการณ์นั้นเป็นการสมควรที่จะรับหลัก
 การ แต่เมื่อได้พิจารณาเหตุการณ์โดยละเอียดแล้วรัฐบาลเห็นว่าหลัก
 การนี้ถ้าหากว่าในเวลาเดียวกันนั้น ถ้าได้คำนึงถึงการนำออกไปจาก
 อาณาเขตประเทศสยามโดยเฉพาะ คือ การนำสิ่งของออกด้วยแล้ว ก็คือว่า
 คำนึงอย่าให้เป็นการกระทบกระเทือนกับสินค้าซึ่งเกิดขึ้นในจังหวัดชาย
 แดนนั้น เช่นข้าวซึ่งได้มีอยู่มากในจังหวัดสกลนคร จังหวัดอุดรธานี
 และจังหวัดนครพนมยกนำออก ก็คือว่าต้องคำนึงถึงว่าขอมไม่เป็นการ
 กระทบกระเทือนหรือว่าจะเป็นการ ถ้าหากและเคอัคร้อมแกดังซึ่งนำออก
 นั้นด้วยแล้ว ก็จะเป็นการดีที่สุด เพราะว่าตามที่จะพึงถึงถึงผล
 ประโยชน์จากการนำของออก ก็คือการนำสินค้าออกจากจังหวัด
 ชายแดนไปนั้นยังไม่ถึงเวลาอันสมควร เพราะว่าเท่ากับที่สินค้าได้เดิน
 มอกจากประเทศสยามไปในระหว่างฝั่งซ้ายไปนั้น ก็เป็นราคาที่ถูกอยู่
 แล้ว และถ้าไร่น้อยที่สุด เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามาต้องด้วยข้อห้ามการ
 นำออกโดยจะต้องเสียภาษี การนำออกโดยหลักการของรัฐบาลเดนม
 แลแล้ว รัฐบาลก็คิดว่าหลักการนี้ยังจะรับไม่ได้ เพราะว่าเป็นการทำ
 ลายผลประโยชน์แก่การหากินของพลเมืองให้เสื่อมไป จริงอยู่เราต้อง
 การผลประโยชน์ในการนำออกอยู่บ้างนั้นเป็นหลักการธรรมดา แต่ทว่า
 ในขณะเดียวกันนั้นเราจะตั้งคำนึงถึงผลประโยชน์ว่า ในการที่นำออก
 นั้น เราจะได้ผลประโยชน์พอแล้วหรือที่เราจะต้องเสียภาษีศุลกากร

ด้วย ดินค้าที่นำออกนั้น ความจริงไม่ใช่แต่เรื่องชาวยุโรปหรือชาวสยาม
 ด้วย ด้วยเหตุที่ชาวเจ้ากรุงจีน ชาวเจ้ากรุงมีความวิตกกังวลอยู่ในเรื่องนี้
 และยังไม่สามารถที่จะรับหัตถการได้ในบัดนี้ จนกว่ารัฐบาลจะ
 แกลงถึงนโยบายว่า ในพระราชบัญญัตินี้ได้วางไว้เพื่อจะตั้งศุลกากร
 เพียงแต่เป็นการป้องกันหรือเพื่อจะหาผลประโยชน์ด้วย

อีกประการหนึ่ง ในกรณารัฐบาลนั้น ถ้าหากว่าพิจารณา ความ
 หัตถการนี้แล้ว ย่อมจะกระทบกระเทือนถึงผลประโยชน์ของรถไฟด้วย
 คือว่าลักษณะของสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศนั้น มีลักษณะการนำ
 เข้าของประเทศนั้น เช่นสินค้าป่าเป็นต้น สินค้าเหล่านี้ไม่ได้นำเข้ามา
 จำหน่ายในสยามนี้ แต่เป็นการผ่าน คือนำมาแล้วก็นำออกไปจำหน่าย
 ในต่างประเทศ ถ้าหากว่าเราตั้งศุลกากรแล้ว ไม่คำนึงถึง การนำ
 สินค้าเข้ามาด้วยกรณีดังที่ชาวเจ้าได้เรียนแล้ว เขาก็จะนำสินค้านั้นไป
 ขายที่ท่าแรก แล้วไปตั้งที่อื่นใดจึงไม่นำออกไปจาก สยามดังเช่น
 ทุกวันนี้ ก็ย่อมกระทบกระเทือนถึงผลประโยชน์ของรถไฟ ผลประโยชน์
 ของรถไฟได้จากไหนบ้าง ความจริงผลประโยชน์ของทางรถไฟก็ได้จาก
 การบรรทุกข้าวและสินค้าป่า สินค้าเหล่านี้ไม่ได้มีใน จังหวัด ซึ่ง เรียกว่า
 งามนาคอุดร เดิมมีอยู่มากมายในแคว้นเวียงจันทน์ เพราะฉะนั้น
 ถ้าหากว่าไม่คำนึงถึงหัตถการนี้ ไม่มีเรือยกเว้นและเงื่อนไขอย่างใด ๆ
 บ้างแล้ว ย่อมจะทำให้ผลประโยชน์ของกรมรถไฟเสียหายไปได้ ด้วย
 เหตุนี้ชาวเจ้าจึงมีความรังใจ และยังจะรับหัตถการในเวลานี้ไม่ได้

๑๕,๔๖ น.

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวง การ กิจ :
ประเด็นซึ่งท่านสมาชิกผู้เกียรติคุณเมื่อก่อนนั้น มีอยู่ ๒ ประการ คือ
ประการแรก การ ที่ นำ ดินค้า ขึ้นเกิด ในแผ่นดิน สยามออกไป
จำหน่ายในต่างประเทศติดต่อกับเขตต์อิน โดจีน

ประการที่ ๒ คือในการจะขนส่งสินค้าของประเทศลาวผ่านประเทศ
สยามไปจำหน่ายในต่างประเทศ ท่านวิตก ไปว่า ตาม พระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เราจะเก็บภาษี เก็บอากร ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มิได้ มี
ความมุ่งหมายที่จะเก็บอากร แต่ ประการ ใดเลย มีความ มุ่งหมาย แต่
เพียงว่าเมื่อจะส่งของออกนอกประเทศก็ดี ส่งของเข้ามาจำหน่ายใน
ประเทศก็ดี จำเป็นจะต้องกระทำพิธีการอย่างไรขึ้นเกี่ยวกับการศุลกา
กรเพื่อให้ มีการควบคุมกัน เช่นตามสัญญาระหว่าง สยาม กับฝรั่งแล้ว
นั้น ยกแต่บางประเทศที่มีข้อความ อยู่ มากหลาย ซึ่ง จำเป็น จะ ต้อง
ควบคุมและปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ส่วนในการที่จะปฏิบัติอย่างไรนั้น
เราก็พยายามอย่างมากที่สุดจะให้ สินค้าทั้งฝ่ายสยาม ที่จะนำ ออก ไป และ
สินค้าต่างประเทศซึ่งจะนำผ่านประเทศ ให้ ได้รับ ประโยชน์ดี อย่างยิ่ง
รัฐบาลได้ พิจารณาในชั้นนี้เมื่อพิจารณาสนธิสัญญาระหว่างสยามกับ
ต่างประเทศนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ที่ข้าพเจ้า ได้ ชี้แจงเพียงเท่านี้
ก็อาจจะชักความข้องใจของท่านสมาชิกผู้เกียรติคุณนั้นได้

๑๕.๔๘ น.

นายปรักษ์ แก้วปลั่ง (ตุรินทร) : พระราชบัญญัติฉบับนี้
 ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ควรที่จะรับหลักการในขณะนี้ เพราะเหตุไร ความ
 มาตรา ๕ บัญญัติว่า ห้ามไม่ให้ขนส่งสินค้าผ่านเขตต์ แคน เจน แต่จะ
 ผ่านไปในทางที่อนุมัติ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทางที่จะอนุมัตินั้นก็คือทาง
 ที่ตั้งตามศาลฎากร ที่นิตานศาลฎากรนั้น มีเฉพาะบางแห่งเท่านั้นตามกฎ
 ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ก็ทราบว่าจะต้องศาลฎากร เฉพาะ ทางแม่น้ำ
 ไชยแห่งเดียว เท่าที่มีอยู่แต่ก็เป็นส่วนน้อย การอาชีพของราษฎร
 ชายเขตต์แคน เช่นราษฎรจังหวัดตุรินทร เป็นต้น ทำมาค้าขายติดต่อ
 กับประเทศทางเขมรค้าของฝรั่งแล้ว เช่นไปซื้อปลาตามชายเป็นต้น การ
 ทำการค้าขายติดต่อกันระหว่างประเทศเช่นนั้น เราผ่าน ตาม ช่องเขา
 โคยอาศัยกาดัง โศภระบือตาดกเดียน บรรทุกของ มาขาย เป็นเช่นนี้ ก็น
 เมื่อราษฎรซึ่งเป็นผู้ ทายกจน มีทุนเป็นส่วนน้อย อาศัยกาดัง โศภระบือ
 ตาดกเดียนขนส่งสินค้ามาไปมาทางช่องเขา ไม่มีทุนพอที่จะขนส่งทางศาล
 ฎากรได้ เมื่อรัฐบาลห้ามไม่ให้ขนส่งสินค้าผ่านเขตต์แคนเช่นนั้นราษฎรก็
 เดือดร้อน ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่สมควรที่จะรับหลักการ

๑๕.๕๐ น.

ร.อ. ทิพย์ ประสารสุข ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ร่าง
 พระราชบัญญัติศาลฎากรนข้าพเจ้าเห็นว่าสมาชิกแห่งสภาฯ นี้ ควรจะได้

รับหลักการ เนื่องจากพระราชบัญญัติที่สุดถากรนเราจะ ได้ ควบคุม ใน
 ทางบก ซึ่งแต่ก่อนเราไม่มี เราได้ควบคุมแต่เพียงทางน้ำ เมื่อ
 เป็นเช่นนี้เหตุให้ สินค้าต่าง ๆ ขายแค้นซึ่งมีการคิดค่าโดย ทางบก
 ได้เข้ามาสู่ประเทศสยามเป็นจำนวนมาก เป็นหลักกรรมคา อยู่เอง ใน
 เมื่อท่านจะบำรุงเศรษฐกิจของ ประเทศชาติ ให้เจริญก้าวหน้า ออกไป
 แล้ว ก็จำเป็นที่จะต้องป้องกันสินค้าภายนอกที่จะเข้ามาทำลายในเรื่อง
 คุณภาพและราคาค่าง ๆ ของเรา เพราะฉะนั้น จำเป็น ที่ เรา จะ ต้อง
 ควบคุมให้ สินค้าภายในพื้นเมืองของเราได้ ขยายตัว ออก ไป เช่น จะ
 เห็นได้ว่ากรรมคาของอาณาเขตซึ่งได้ คิดต่อขายแค้นนั้น เราได้
 คิดถนนหนทางกันเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นสินค้า ต่าง ๆ ที่ เกิดจาก
 พืชต้นกำเนิดเข้าสู่ตลาดได้สะดวกง่ายดาย เมื่อเป็นเช่นนี้ สินค้าต่าง ๆ ก็
 ย่อมทุ่มเทเข้ามาสู่ประเทศเราเป็นการทำให้ราษฎร ของเราถกค้ำขาย
 ในการทำมาหากินไปเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นเมื่อ ได้ทำการควบคุม
 คุมจนแล้ว ก็จำเป็นเองที่ราษฎรของเราทำสินค้า บางอย่างก็จะมี
 ทางจำหน่ายได้สะดวกขึ้น เมื่อทำได้จนเหลือเฟือแล้ว ก็จะได้ตั้งออกไป
 ดูอาณาเขต ของ เราบ้าง เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึง เห็น ว่าร่าง พระ
 ราชบัญญัติสมควรจะได้รับหลักการ เพื่อ จะ ได้ควบคุม ให้ประโยชน์แก่
 สินค้าพื้นเมือง ของเราได้ ขยายตัวขึ้น เป็น ช่องทางให้ ราษฎรของ
 เราทำมาหากินค้ำขึ้นจนกว่าที่เราจะปล่อยให้ สินค้าของเขา ทุ่มเท เข้ามาสู่
 บ้านเมืองของเรา โดยเราไม่ได้ ควบคุมและไม่ได้มีผลประโยชน์อะไรเลย

๑๕.๕๒ น.

นายพัน พรหมพิทักษ์ (บุรีรัมย์) : ตามที่สมัชชากล่าว
 ดนัยต้นกล้าเมื่อก่อน ก็น่าฟัง และน่าเห็นชอบอยู่ หากแต่ถ้าเจตนา
 เราไม่อยู่ในฐานะที่จะเป็นเช่นนั้นได้ อย่าง สมัชชากล่าวกันว่า
 แล้วว่า คำขอยกเว้นของเราจะไม่พอ ก็เหมือนเป็นเช่นนั้น ในบท
 บังคับตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เป็นดำรัสสำคัญเสียด้วย ในมาตรา
 ๕ มาตรา ๕ ห้ามเขาได้ ไม่ให้นำสินค้ามาออกหรือเข้า นอกจากทาง
 อนุมัติ อันเมื่อเราห้ามเขาได้เช่นนั้นแล้ว คำขอราก็ไม่มี ทางอนุมัติก็
 คงไม่มีเช่นเดียวกัน จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดนครราชสีมา
 ถ้าเป็นอยู่เอง ก็จะมีบุคคลหลีกเลี่ยง กฎหมาย ซึ่งจะต้องถูกปรับ
 ตามบทบังคับมาตรา ๑๐ ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ชาวจังหวัดต่าง
 เหล่านี้ เห็น ส่วนมากได้ อาศัยทาง เหล่านี้ไปจน เขาปลดมาจำหน่ายใน
 ท้องที่ของ ๑ จังหวัดนี้ ทำไม่ถึงต้องไปเอาทางโน้น ก็เพราะว่าเป็นทาง
 ที่เข้ามาหากินแต่ ไปรวมภาคแล้ว ยิ่งกว่านั้นในเขตที่เหล่านั้นไม่มีแผนที่
 บังบาง มีแต่จะเป็นโลกเป็นเนินสูงกันดาร ในเรื่องอาหารระคนกันก็จำเป็น
 อยู่เองที่จะไปบนสินค้าทางโน้นมา ครั้น จะมา ซื้อหา จากภาคกลาง
 มาก ๆ ข้าพเจ้าแน่ใจว่า ไม่พอ ที่จะส่งไป จำหน่ายได้ ประการหนึ่ง
 อีกประการหนึ่งเป็นเหตุเบียดเบียนกันน้อย อาศัยเกวียนซึ่งจะเป็นพาหนะ
 ประจำทาง ครอบครว เว้น นั้น ได้ อาศัย การ ทำมาหากิน สำหรับ
 ประโยชน์ต่อค้าเกวียน ทั้งนี้สำหรับประโยชน์คนทั้ง ๆ ไป ก็ได้ปลด

เหล่านี้มาเป็นอาหารพอยังชีพตามฤดูกาลเป็นมี ๆ ไป อย่างไรก็ดี ถ้า
 หากว่ากฎหมายนี้ ให้ราษฎร ออกไป เขาปลง มาได้ แล้ว ก็จะเป็นการดี
 เพราะเป็นทางทำมาหากินอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายฉบับ
 นี้ ออกไปแล้ว ข้าพเจ้าวิตกหนักหนาว่า ชาวจังหวัดทั้ง ๓ จังหวัดซึ่ง
 เป็นจำนวนมากนั้นจะกลายเป็นบุคคลไม่บ้าเพี้ยนคนเป็นพลเมืองดี ก็ขอว่า
 เป็นผู้ ทวิศตอ บทบัญญัติ ขัดต่อ บทกฎหมาย ของ บ้านเมือง เสีย แล้ว
 เพราะฉะนั้นในขณะนี้ จึงมีความเห็นอย่างเดียวกันว่า ยังไม่จำเป็น ที่จะ
 รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย เว้นได้แต่ถ้า
 รัฐบาลได้ เปิดบ้าน ศักดิ์ถาวร เปิดทางอนุวัติ ในทางเหล่านี้ จึงจะเห็น
 สมควร

๑๕.๕๖ น.

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การคลัง
 ท่านเสนาบดีทักท้อภิปรายเมื่อก่อนนั้น เข้าใจว่าจะไม่เข้าใจความหมายของ
 มาตรา ๕ นี้ มาตรา ๕ มีความหมายว่า ในทางใดบ้างซึ่งจะส่งของเข้า
 มาหรือส่งออกไปได้ การที่เราจะกำหนดว่าจุดใดซึ่งจะส่งของออกไป
 ได้หรือจนเข้ามาได้นั้นย่อมเป็นไปตามสัญญาระหว่างสยามกับฝรั่งเศส
 ถ้าหากว่าประเทศอื่นๆ เขามีบ้านขึ้นแต่ของเราไม่มี ของของเขาอาจ
 จะเข้าในดินแดนของเราได้ทุกทาง ส่วนของเราจะกำหนดว่า ทางใด
 จะเข้าได้ เมื่อเช่นนั้นแล้วฝ่ายเรามันแต่เสียเปรียบไป และสินค้าของเรา

อาจจะ เข้าในดินแดน ของเรา ได้ ทุกทาง ด่านสินค้าของเรา เราได้
เฉพาะทางซึ่งเรากำหนดไว้ ในทางควบคุมทางศุลกากร ของเราไม่มี
เลย ท่านได้พรรณนาถึงความยากลำบากของพลเมืองในจังหวัดต่าง ๆ
ในภาคอีสานนั้น แต่ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้กินความหมายเฉพาะ
แต่ทางบก หรือกินความถึง เขตต์ แคนใด ๆ ซึ่งเป็น เขตต์ แคนทางบก
ข้าพเจ้าจึงเข้าใจว่า ถ้าหากว่าท่านได้ เข้าใจข้อความ ซึ่งข้าพเจ้าได้
เขียนแล้วนี้ ในการที่เราจะกำหนดทางส่งสินค้าเข้าและสินค้าออก
เพื่อให้ความเสมอภาคในระหว่างสินค้าต่างประเทศและสินค้าสยามแล้ว
ท่านคงจะไม่ขัดข้องก็ได้

๑๕.๕๘ น.

นายอ้วน นาคทรพร (อุตราภ): พระราชบัญญัตินี้ถ้า
มองดูเผิน ๆ หรือมองดูหลักการแล้ว ก็น่าที่จะรับหลักการเป็นอย่างดี
แต่ถ้าเรานึกถึงความลำบากตามชายแดนแล้ว เราไม่ควรจะรับหลักการ
คือโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในมาตรา ๕ เกือบด้วยทางอนุมัติ ซึ่งจะให้รับ
สินค้าออกจากประเทศ ของเรา ไปส่งต่างประเทศ หรือจาก ต่างประเทศ
เข้ามาในประเทศเรา ถ้าพระราชบัญญัตินี้ออกไปแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อ
ว่าจะทำ ความลำบากให้แก่ ชาวภาคอีสานอยู่ ตามริมแม่น้ำโขงฝั่ง
ซ้ายเป็นอย่างดี เพราะพลเมืองในเขตต์ นี้มีการทำมาค้าขายติดต่อกันกับ
ชาวฝั่งซ้ายที่แม่น้ำโขงของฝรั่งเศสนั้นเป็นกาวติด เป็นคั่นว่าห้ามเขา

ถ้าหรือปลาด่าง ๆ ไปขายเข้าแต่จกตบด้วยอย่างหนึ่งเป็นต้น ถ้าหากว่า
เราจะกำหนดทางอนุมัติ แต่ทางนั้นได้ยู่ห่างไกลกับบ้านซึ่งราษฎร
จะนำของไปค้าขายได้ง่าย ๆ คือหมายความว่าตงจากเรือนที่เรือข้าม
แม่น้ำ คงยู่ในราว ๒ นาทีเท่านั้น ชักด้วยอย่างเช่น บ้านพรานพร้าว
ตรงกันข้ามกับเวียงจันทร์ ซึ่งยู่ในอาณาเขตต์ของหนองคาย ถ้าหาก
ว่าเรามาคั่งทางอนุมัติให้ คมนาคมนักท่าบ่อ กับพรานพร้าวซึ่งยู่ห่างไกล
๒ ชั่วโมงเช่นนั้น เขาจะต้องยื่อนมาให้ทางค่านตรวจเสียก่อน แทนที่จะ
ข้ามได้ ๒ นาที ๓ นาที ก็เป็น ๓ ชั่วโมง ข้าพเจ้ารู้สึกขงใจว่าจะเป็น
การลำบากของราษฎรเป็นอันมาก แต่บางทีความเข้าใจของข้าพเจ้า
จะผิดก็ได้

๑๖.๐๐ น.

นายอ่ำไฟ อิศรางกร ฌอบุชยา (ถึงบุรี): จุคประสงค์
อันสำคัญองพระราชบัญญัตินี้ เมื่อเรามองดูแล้ว ก็อาจจะไม่มื่อไร
ที่ทำงาน แต่พระราชกรดำงเช่นนั้น ก็รู้สึกเห็นใจ เหมือนกัน แต่ว่าจุค
ใหญ่สำคัญยู่ที่ความเสียหาย หรือยู่ที่ใดผิดดี การที่เราไม่มีองกัน
เดียนั้น รู้สึกว่าเป็นอันตรายเพียงไร เวื่อนนี้ข้าพเจ้าได้ดอบส่งคุณแล้ว
ว่า เขามา ๒ เราไป ๓ เขามา ๓๐ เราไป ๕ อย่างนี้สู้ไม่ได้ การที่
ข้าพเจ้าเวียนนี้ ก็เพราะเหตุว่า สมานึกไม่ได้ อ่านเลย แต่ข้าพเจ้าได้
พิจารณาทั่วถึงกับบัญญัติ มองคุณดอย่างที่ข้าพเจ้าทราบมาแล้ว รู้สึก

เป็นผลดี คือว่าเราอาจจะได้ ๑๑ เปอร์เซ็นต์ก็ได้ เพราะฉะนั้นคนที่
ผู้ขายเจ้าจึงขอเสนอให้ลงมติเพื่อเป็นการเรียบร้อยต่อไป

นายเด่งเตียน พันธเศรษฐ นายอรุณ ทองบัวโชติ วัฒนทอง
นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไป

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่า
ควรจะเป็นอภิปรายต่อไป ขอให้ ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๓ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าปิดอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอ ให้ที่
ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ได้พิจารณาต่อไป ขอให้ ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ได้ พิจารณาต่อไป ส่งกรรมการดำเนินคดี ๓ แปรญคดี
ภายในกึ่งวัน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ขอส่ง
กรรมการดำเนินคดี

นายทองฮู่ พุกทิมน์ นายทองด้บ ศุภะมารัก นายทองดี
ณกาพัตินา วัชรอง

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
รัฐบาลไม่จัดข้อ

ขุนวรสิทธิ์ ตรีคุณเวทย์ (หนของคาย) : เรื่องนเกยวกับสัมช
สัญญา ทางไมตรี เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า ขอเสนอ ตั้งกรรมการ
วิสามัญ และขอให้ เป็นชคนันท์ใดตั้งไปแล้ว

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ เรื่องศุภตากกร เป็นคนละเรื่อง
เอากรรมการวิสามัญเดี่ยก่อน เดี่ยจนมีผู้ขอเสนอให้ตั้งกรรมการ
วิสามัญ ไม่มีผู้ใดคัดค้านหรือว่ามีใครจะพูดอย่างอื่น เมื่อไม่มีผู้ใด
มีความเห็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งกรรมการ
วิสามัญ มีจำนวนหกคน

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
รัฐบาลขอเสนอ ๗ คน

ประธานสภาฯ : ทาง รัฐบาล เสนอขอให้ตั้ง กรรมการ
วิสามัญ ๗ คน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือ
ว่าที่ประชุมอนุมัติ

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ข้าพเจ้าขอเสนอหม่อมเจ้าวิวัฒน์ ไชย ไชยพันธ์ อธิบดีกรมศุภตากกร

นายเล็งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าขอ
เด่นพระศรีวราภรณ์

มีตมาชิกบริบรอง

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ: ข้าพเจ้าขอ
เด่นหม่อมเจ้าจรรณโศทยากร จรรณ

นายทองอยู่ พุดพัฒน์ (ธนบุรี): ข้าพเจ้าขอเด่น
นายทองอินทร์ ภิรมย์

มีตมาชิกบริบรอง

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: ข้าพเจ้าขอเด่น
พ.อ. หอดงวิภาควุธกิจ

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าขอเด่น
ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทีย

มีตมาชิกบริบรอง

นายอรุณ ทองบั้งไซค์ (พระนครศรีอยุธยา): ข้าพเจ้าขอเด่น
นายวราภรณ์

มีตมาชิกบริบรอง

ประธานสภาฯ: ครบ ๘ คนแล้ว อานริช

เลขาธิการสภาฯ: ๑. หม่อมเจ้าดิถีฉัตรไชย ไชยชนะ

๒. พระศรีวราภรณ์ ๓. หม่อมเจ้าจรรณโศทยากร จรรณ

๔. นายทองอินทร์ ภิรมย์ ๕. พ.อ. หอดงวิภาควุธกิจ ๖.

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทีย ๗. นายวราภรณ์

ประธานสภาฯ : แปรญัตติภายในกวัน
 พระยาไชยยศสมันต์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
 ภายในเที่ยงวันพรุ่งนี้
 ประธานสภาฯ : ขอให้แปรญัตติภายในเที่ยงวันพรุ่งนี้

๑๖.๐๕ น.

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มนี้ (จนบุรี) : ร่างพระราชบัญญัติ
 ทลายมาตรา แต่ยังมีข้อมาอีก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าถ้า
 จะแปรญัตติภายในเที่ยงวันพรุ่งนี้แล้ว เกรงจะไม่ได้ เรียบร้อย และ
 ไปที่จุดเมื่อออกไปแล้ว ประชาชนก็จะมาว่าที่หลัง เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าขอเสนอแปรญัตติภายในถึงเบ็ดเสร็จประชุมแล้ว ๕ วัน

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยญัตติของ
 นายทองอยู่ก่อน ผู้ใดเห็นควรแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติเมื่อเบ็ด
 เสร็จประชุมหน้าแล้ว ๕ วัน ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๒ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติ
 ภายในเที่ยงวันพรุ่งนี้ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๘ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันแปรญัตติพระราชบัญญัติ เรื่องนี้
 ภายในเที่ยงวันพรุ่งนี้ จวระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ชุดการคณะที่ ๘ พุทธศักราช ๒๔๘๐

๑๖๖๗ น.

พระยาไชยยศสมมติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
รัฐบาลขอเสนอ ร่างพระราชบัญญัติ ศักการ ระเบียบที่ ๘ พุทธศักราช
๒๔๘๐ เพื่อส่งภาฯ ได้พิจารณาต่อไป

หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เพื่อแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายศักการว่าด้วยการควบคุมในทางศักการซึ่งของหน้าเข้ามา
หรือส่งออกไปทางอากาศเป็นส่วนใหญ่ กับเพื่อเพิ่มเติมการควบคุม
ในทางศักการซึ่งจะนำเข้ามาและส่งออกให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เหตุผลของพระราชบัญญัติฉบับนี้ดังนี้ พระราชบัญญัติการ
เดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๖๕ ได้ประกาศใช้ ก่อน พระราชบัญญัติ
ศักการ ดังนั้นจึงมีข้อความว่าด้วยวิธีการศักการรวมอยู่ด้วย ครั้น
ต่อมาเมื่อได้มีพระราชบัญญัติศักการโดยเฉพาะแล้วข้อความใน
ฉบับนี้จึงซ้ำและขัดกันอยู่บ้าง บทความนี้ ได้ รับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติการเดินอากาศฉบับใหม่แล้ว ก็จำเป็นต้องมีพระ
ราชบัญญัติว่าด้วยการศักการเกี่ยวกับสินค้าซึ่งนำเข้ามาหรือส่งออก
ไปทางอากาศ ในขณะเดียวกันนั้น นอกจากประโยชน์ในทาง
ควบคุมแล้ว ในการแยกพระราชบัญญัติออกได้ต่างหากนั้นจะเป็นการ
ควบคุมบทความบัญญัติว่าด้วยวิธีการ ศักการได้ แห่งเดียวกัน เป็นกา
ระมัดระวังเพื่อค่าและเจ้าพนักงานที่จะศึกษาและปฏิบัติ

ข้าพเจ้าขอเสนอเฉพาะข้อความดังกล่าว ในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ เพื่อระมัดระวังในทางพิจารณาของท่านสมาชิกดังต่อไปนี้

มาตรา ๕ อนุมาตรา ๓ เป็นบทที่มีอยู่แต่เดิม หากแก้ไข
 ไขเพิ่มเติมให้ละเอียดยิ่งขึ้นเท่านั้น ส่วนอนุมาตรา ๒ ให้นำมาจาก
 พระราชบัญญัติ การเดินอากาศฉบับเก่ามาตรา ๕ เพื่อระบอบแก่การ
 ควบคุมของทนายเขาหรือส่งออก จึงต้องให้อากาศยานที่มาจากต่าง
 ประเทศลงคานามบินสู่ตักกรเดี่ยก่อน ที่จะออกไปจากต่างประเทศ
 ก็ให้ออกจากคานามบินสู่ตักกรเดี่ยเช่นเดียวกัน

มาตรา ๖ เป็นบทยกเว้นในมาตรา ๕ สำหรับในกรณีพิเศษ
 คือเมื่อเรือบินต้องประสบอุบัติเหตุจะลงที่คานามบินสู่ตักกรไม่ได้หรือ
 บินไปจากคานามบินสู่ตักกรไม่ได้

มาตรา ๗ และ ๘ เป็นบทบัญญัติที่คงมีไว้เพื่อปฏิบัติให้
 ไปตามสัญญาระหว่างนานาชาติว่าด้วยการเดินอากาศ

มาตรา ๑๐ ถึงมาตรา ๑๕ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดว่าด้วย
 กฎหมายสู่ตักกรใช้แก่เรือนั้น บทใดให้ใช้แก่อากาศยานโดยอนุโลม
 ประการใดและบทใดมิให้ใช้แก่อากาศยาน ทั้งนี้ เพราะความแตกต่าง
 ต่างกันตามธรรมชาติระหว่างเรือนกับอากาศยาน

มาตรา ๑๕, ๑๖, ๑๗ บัญญัติใช้แก่เรือ หากแก้ไขไป
 บ้างเพื่อให้เหมาะแก่อากาศยาน

มาตรา ๑๘ การค้าของอากาศเป็นงานใหม่ซึ่งสมควรที่จะได้
 รับการส่งเสริมบ้าง การลดหรือการไม่เก็บค่าธรรมเนียมเล็กน้อย
 ส่งเสริมตามสมควร

มาตรา ๑๘ แบบพิมพ์คดียังไรอยู่เป็นอันมาก เพื่อสะดวกแก่
พ่อค้าเองจึงได้บัญญัติให้เปลี่ยนแปลงโคกกันทองคำเพื่อให้ทันการค้า
มาตรา ๑๙ ค่าธรรมเนียมใบแนบที่กำหนดอยู่ใน มาตรา ๑๘
จะตกทอดหย่อนค่าธรรมเนียม สำหรับท้องที่บางแห่งหรือบาง
ประเทศ

มาตรา ๒๐ อากาศยานมาจากต่างประเทศนั้น นอกจาก
อากาศยานเมื่อบรรทุกสินค้าเข้ามาโดยปกติแล้ว ต่อไปยังมีนักท่องเที่ยว
เที่ยวบินมาเที่ยวตรวจตรา หรือนักบินที่บินแข่งขันหรือบินทางไกลและ
บินรอบโลกเป็นต้น นักบินเหล่านี้มิได้บรรทุกสินค้าเข้ามา ก็จะต้อง
ปฏิบัติตามศุลกากรทุกสิ่งทุกอย่างก็จะเป็น การยากลำบากโดยใช้เหตุ
จึงสมควรให้บุคคลเหล่านี้ได้รับความยกเว้นบ้าง อย่างเพื่อสะดวกแก่
การบินท่องเที่ยวหรือแข่งขัน

๑๖.๑๑-น.

นายเล่งเสียน พันชเศรษฐ (เรียงใหม่) : องค์อธิปัตย์
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับที่ ๑๑ มาแล้ว ก็เป็นที่แจ้งกัน
อยู่แล้วว่าเนื่องจากได้มีกบฏยึดการร่างพระราชบัญญัติการเดิน
อากาศซึ่งได้ส่งกรมการวัดตามพิจารณาแล้ว เมื่อมาพิจารณา
ความเหตุผลแล้ว เราจะเห็นได้ว่า ถึงแม้ว่าเราจะมาอภิปรายในที่ของ
ไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็อาจจะเกิดผลเสียหายได้

คือเมื่อเราจะใช้พระราชบัญญัติที่เรารับหลักการไปแล้วด้วย เหตุผล
คงเพื่อ รวบรวมรักษาเงาของสภาฯ ข้าพเจ้าเห็นว่าที่ประชุมควรจะ
ลงมติ รับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ พิจารณาต่อไป
เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติได้

นายอรุณ ทองปัสโชติ นายอินทร สิงหนคร วัชรอง
ประธานสภาฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว มีผู้ใดมีความเห็น
อย่างอื่นหรือไม่ ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณาต่อไป ขอให้ไปร
กษณ

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ : ตั้งกรรมาธิการวิสามัญหรือสามัญ

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญชุดที่พิจารณาระบบที่ ๗ เมื่อกัน

ประธานสภาฯ : รัฐบาลขอให้ตั้งไปยังกรรมาธิการวิสามัญ
ชุดที่ตั้งแล้วเมื่อกัน มีผู้ใดมีความเห็นอย่างไร เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ
เห็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ แปรญัตติภายในวันนี้

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
แต่ตั้งแต่สภาฯ จะตกลง ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ : ขอสืบ

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ภายในเที่ยงวันพรุ่งนี้เช่นเดียวกัน

๑๖.๑๓ H.

นายเสวียน โสสถานเคราะห์ (พระนกร): ตามที่รัฐบาล
ขอให้แปรญัตติให้เสร็จภายในเที่ยงวันพรุ่งนี้ จะเป็นสิ่งที่ประหลาด
มาก คือว่าพระราชบัญญัติฉบับแรกที่จะพิจารณาให้เสร็จภายใน
ชั่วโมงนั้น กรมยูนหนึ่งก็จะทำให้พร้อมกันนั้นเกรงว่าจะทำไปไม่ได้

นายฉ่ำ จรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช): กฎหมายฉบับ
นี้เป็นนโยบายตามรัฐบาลขอของเที่ยงพรุ่งนี้ ด้วยประการทั้งปวง
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ เป็นไปตามที่รัฐบาลขอของ

ขุนชำนาญอนาสาน (สมุทรปราการ): ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับใหม่นี้ ข้าพเจ้าอยากจะเสนอให้ แปรญัตติรวดเดียวในเวลานี้เพื่อ
ให้เสร็จไปเสียก่อน

ประธานสภาฯ: รวดเดียวไม่ได้ รวดเดียวก็ต้องรัฐบาลขอ
ข้าพเจ้าขอให้ ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรให้แปรญัตติในร่างพระ
ราชบัญญัตินี้ให้เสร็จภายในเที่ยงวันพรุ่งนี้ ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๕ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันให้แปรญัตติร่างพระราชบัญญัตินี้ให้
แล้วเสร็จ ภายในเที่ยงวันพรุ่งนี้ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปี พุทธศักราช ๒๔๗๓ ซึ่งคณะ

กรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เสนอให้พิจารณาคือไปใน
วาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอเชิญกรมการประจำที่ ขอให้เลขาธิการ
สภา ฯ อำนวย

เลขาธิการสภา ฯ : พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ค่าปรารภ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรมการ) : ตามใบแก้คำ
ผิดที่ได้ตั้งไปแล้วนั้น คือฯพณฯกรมมหาดไทยฯ ขอได้โปรดแก้
เสียด้วย แต่ถ้ยังมีคำผิด อีกแห่งหนึ่งที่ยังไม่ได้บอก คือด้าน
พระราชวังที่ ๖๓๗,๗๒๓ บาทเท่านั้น ขอแก้เป็น ๖๓๐,๐๒๓ บาท

ประธานสภา ฯ : ไม่มีอะไรที่จะต้องแก้ ขอให้เลขาธิการ
อ่านซ้ำ ๆ

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา ๓ มาตรา ๒ มาตรา ๓

นายดิษฐ์ คัมภีรยศ (สระบุรี) : ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอให้
อภิปรายในที่ว่า รัฐบาลจะปรับปรุง เสียก่อน เพราะในชั้นผู้แปร
ญัตติ สมาชิกผู้แปรญัตติทุกๆ คนได้ มีความข้องใจได้ จึงได้ขอ
อนุญาตคำที่ว่า...

ประธานสภา ฯ : ท่านแปรญัตติไว้หรือเปล่า

นายดิษฐ์ คัมภีรยศ (สระบุรี) : แปรคำ่าปรับปรุงกับ
การขงเงินเคอนัน ข้าพเจ้าอยากจะขอแสดงให้ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติ

ให้ทราบว่าคุณค่า "ปรับปรุง" คือเป็นการขึ้นเงินเดือนของเราที่
หนึ่ง แต่การปรับปรุงขึ้นเป็นการขึ้นเงินเดือนที่อย่างน่าใจหายด้วย
เช่นเงินเดือนตามงบประมาณเมื่อปีกลาย...

ประธานสภาฯ: มาตรา ๓ งบประมาณประจำปี พุทธศักราช
๒๕๕๐ ให้ตั้งจ่ายในยอดนี้

นายดิษฐ์ คัมภีรยศ (สระบุรี): นึกคิดว่า จะหาข้อความถึง
รัฐบาลจะขึ้นเงินเดือน คือปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เงินงบประมาณใน
แผนกเงินเดือนใหม่ขึ้นได้มีเหลือ แต่รัฐบาลได้งดโดยโอกาสนั้นอาศัย
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน มาตรา ๖ ได้จัดการ
ปรับปรุงเงินเดือนให้แก่ข้าราชการเสียเป็นอันมาก เช่นข้าราชการ
เดิมได้รับราชการอยู่ในขั้นโทอันดับ ๕ ปรับปรุงเป็นอันดับ ๓ เช่น
๑๕๐ บาทก็เดือนเป็น ๒๐๐ ๕๐๐ ก็เดือนเป็น ๕๕๐ ๕๕๐ เป็น
๕๐๐-๖๐๐ อะไรเช่นนั้นเป็นต้น เมื่อพฤติการณ์เป็นเช่นนั้น พอรับ
ใหม่ ก็จำเป็นที่จะต้องให้งบประมาณเงินเดือนเพิ่มขึ้น เพราะทาง
ฝ่ายรัฐบาลก็จะมีปัญหาได้โดยฉงน... เพราะสภาฯ ได้ปรับปรุงเงิน
เดือนให้เขาเสียแล้ว จะได้ไปลดเงินเดือนเขาได้อย่างไร ซึ่งสภาฯ
นึกจำเป็นจะต้องปรับปรุงให้ ในชั้นข้าพเจ้าเห็นว่าทางฝ่าย รัฐบาล
ทำเช่นนั้นเป็นการไม่ถูกต้องอย่างยิ่ง เพราะถ้ารัฐบาลนี้ได้วางนโยบายไว้
แล้วว่าจะบำรุงประเทศในทางเศรษฐกิจและการศึกษาให้ก้าวหน้า
แต่ถ้า รัฐบาลได้ มาหาวิธีการปรับปรุง เป็นเงินเดือน ข้าราชการเสีย

ทำเช่นนี้ ซึ่งเป็นเงินหลายล้านบาท เพราะฉะนั้นเมื่อต้นมาชก็จะต้องให้
 รัฐบาลทำอันนั้นอันนี้หรือทำสิ่งใดให้ประเทศก้าวหน้า รัฐบาลก็ว่า
 เงินไม่มี ในข้อนี้ จะเห็นได้ แต่ว่า รัฐบาลเอาเงินไปใช้ในทาง
 ปรับปรุงเป็นเงินเดือนกันเสีย จึงไม่มีเงินที่จะนำมาบำรุงประเทศ ข้าพเจ้า
 ยากจะขอกล่าวถึงเรื่องเก็บภาษี ราษฎรของเราผู้ที่เสียภาษีนั้น ถ้า
 เสียภาษี แล้วรัฐบาล เอาเงินนั้นนำมาบำรุงกิจการทำมาหากินของเขาให้
 เป็นประโยชน์แล้ว ข้าพเจ้าจะไม่พูดเลย ตามที่รัฐบาลเคยแสดงไว้
 ว่า รัฐบาลนั้นเจตนาจะเก็บภาษีจากราษฎรเพื่อเอาเงินนั้นนำมาบำรุงเป็น
 เงินเดือนหรือบำรุงพวกพ้องนี้ รัฐบาลนี้ไม่มีความประสงค์เลย แต่
 ว่าเท่าที่รัฐบาลได้ปรับปรุงมาคราวนี้ ข้าพเจ้ายังเห็นว่าขอความที่
 รัฐบาล แสดงไว้ว่า เก็บภาษีราษฎรมาเป็นเงินเดือนของพวกพ้องนี้
 ไม่พึงปรารถนา ข้าพเจ้าจึงมีความสงสัย เพราะว่าในเวลานี้ทาง
 รัฐบาลแต่ละท่านต้นมาชก็มีเกียรติทั้งหลายที่ยอมรับว่า สภาพ
 แห่ง ประเทศ เราและประชาชน ของเรายากจนเพียงใดก็ยอมรับกัน
 อยู่ทีเดียว เรียกว่าการที่จะขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการมาก ๆ ก็จะทำ
 ให้คนไทยเรานี้จะการศึกษา การอุตสาหกรรม การกสิกรรม มอ
 หวังเงินเดือน เพราะว่าการทำงานทำส่วน กว่าจะได้เงินมีได้
 ๒๐-๓๐ บาทก็เป็นการยากเต็มที เช่นการรับราชการจะได้ค่าตอบแทน
 เช่นได้รับ ๓๐๐ บาท ก็ขึ้นเป็น ๓๕๐-๔๐๐ อะไรเหล่านี้เป็นต้น ก็จะทำให้
 ให้ราษฎรมีความที่ถ้อยในการที่จะทำมาหากิน ผลที่สุดต่างคนก็จะ

มุ่งหน้ามารับราชการเสียหมด ประเทศเราก็จะถึงซึ่งความล่มจม ใน
 รัชสมัยพระเจ้าเอกทัศว่า เงินทุก ๆ บาทเป็นเลือดเนื้อมาจากราษฎร
 ทั้งสิ้น เช่นราษฎรมีนาอยู่สัก ๒๐ ไร่ โคข้าวมีละ ๓-๕ ไร่ก็ขึ้น แต่จ้
 จะต้องเสียภาษีเสียทุก ๆ ปี เสียอากรค่าน้ำมีละ ๘ บาท รัฐบาลก็ไม่
 กัดที่จะลดภาษีอากรอะไรให้ กลับเก็บเงินภาษีอากรอย่างเต็มที่ แต่
 เมื่อเก็บมาแต่จ้ ถ้าเขามาบำรุงถนนจริง ๆ รัฐบาลก็จะไม่มีทางที่จะ
 ได้ถึงได้ แต่เมื่อ เขามาเป็นเงินเดือนของพวกพ่อค้าและเป็นเงินเดือน
 ของข้าราชการ รัฐบาลก็ไม่เห็นด้วย เงินเดือนเท่าที่สภาพเป็นอยู่
 เวลานอกจากราชการน้อยแต่จ้ รัฐบาลยังเห็นว่าเป็นการให้
 เงินเดือนกันแพงกว่างานที่ราชการจะได้ทำลงเสียอีก...

ประชาชนสภาฯ: หุดเลยไปแต่จ้ รัฐบาลพึ่งมานานแล้ว เขา
 รบรวกให้เสร็จ เรื่องปรับปรุงไม้ต้องพูด ท่านจะเอาภาษี ๕ บาท
 แล้วพูดว่าจ้ไม่มองเสียด้วย มองมาหน่อยดี เขา รบรวกเขาหน่อย
 นายคิมชู่ คิมภริยศ (ดรรบริ) : เงินเดือนข้าราชการก็เป็น
 ของแพงอยู่แต่จ้ รัฐบาลเห็นว่าการบูรณามัน โดยมากที่จะบำรุงการ
 เศรษฐกิจของประเทศจริง ๆ หรือจะบำรุงประชาชนจริง ๆ แล้ว ก็
 ไม้ควรที่จะคิดปรับปรุง หรือรับเงินเดือน กันอยู่ ในทาง ตรงกันข้าม
 แล้ว ถ้ารัฐบาล จะปรับเพื่อที่จะบำรุงเศรษฐกิจและประชาชนให้ค
 ะแต่จ้ ควรจะลดเงินเดือนที่ใครมีเสียอีก ถังจ้มาชักสภานักแทนราษฎร
 ที่ ๒๕๐ รัฐบาลก็ไม่รังเกียจที่จะลดเอาเงินมาบำรุงการกำนุกาณ

ของชานา เช่นนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นเป็นการสมควร เพราะฉะนั้น
เท่าที่ทำการปรับปรุงกันเช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยทีเดียว

๑๖.๒๕ น.

หลวงวิจิตรวาทการ รัฐมนตรี: คือถ้าหากว่าเราจะมาเริ่มกดขี่
พิจารณาและอภิปรายหลักการกันใหม่เรื่องงบประมาณ ก็ไม่สามารถ
จะผลักดันลงไปได้ ตามระเบียบที่เราเคยทำมานั้น คือเมื่อถึงวาระที่
เราก็พิจารณารายการเป็นอัน ๆ ไป เมื่อถึงมาตรา ๓๓ ข้าพเจ้าอยาก
จะเสนอให้ตราวิธีการอ่านในข้อ ๑ ของจำนวนเงินงบประมาณ แล้ว
ใครแปรญัตติไปแล้วไม่ได้รับความพอใจแล้ว ท่านผู้นั้นก็ถูกข่มขู่
ข้าพเจ้าขอเสนอว่าวิธีการควรจะเป็นอย่างนี้

ประธานสภาฯ: ที่แรกข้าพเจ้าจะทำเช่นนั้น ตามแต่ เรา
บอกว่าจะพูดข้อความที่ ๆ ไปจึงได้ ขอมให้พูดไป เห็นว่าที่พูดมา
แต่ก็พอจะอนุญาตให้พูดได้ เพราะถ้าเขยื้อนโตมมาแต่ก็ให้พูดใน
เรื่องต่อ ๆ ไป

๑๖.๒๖ น.

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย: ปัญหาเรื่องมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการ
พลเรือนหรือเรื่องเงินเดือนของข้าราชการนั้น ตั้งแต่ในการอภิปราย

รับหลักการร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแล้ว ซึ่งมีความเข้าใจไม่
 ตรงหรือว่าคลาดเคลื่อนกันอยู่ และรัฐบาลก็ได้หาโอกาสที่จะอธิบาย
 แล้ว โอกาสนั้นก็ได้นำถึงฉบับนี้ ในการที่จะอธิบายเรื่องนี้ให้เข้าใจ
 ได้ก็ รัฐบาลใครจะรอช้าแรงดังว่า ก่อนที่พระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือนปี ๒๕๑๑ ออกนั้น พระราชบัญญัติปี ๒๕๑๐ เป็นอยู่
 ประการใด กล่าวโดยย่อ ๆ ก็คือ ว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือนปี ๒๕๑๐ นั้นมีสาระสำคัญอยู่ ๒ ประการ คือในประการ
 ที่ ๑ มีบทบัญญัติซึ่งว่าด้วยการเดือน เงินเดือน เรียกว่าเดือน ชนเงิน
 เดือนของข้าราชการนั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในการที่จะเดือน
 อัตราเงินเดือนของข้าราชการในกรณีที่ได้รับตำแหน่งสูงขึ้น เพราะ
 ฉะนั้นงบประมาณตั้งแต่ก่อนหรือพระราชบัญญัติฉบับนั้นจะมีเรื่องซึ่ง
 เกี่ยวกับเงินเดือนอยู่หลายประเภท ดังที่ข้าพเจ้าขอแยกประเภทใหญ่ ๆ
 ดังนี้ คืออัตราเงินเดือนเท่าที่ใด ชำนาญนั้น นั้นเป็นประเภท ๑ แล้วก็มีเงิน
 เดือนที่ใดเพิ่มให้เขาขึ้นตำแหน่งประเภท ๑ แล้วก็มีเงินเดือนสำหรับ
 เดือนเงินปีเดือน ของข้าราชการอีกประเภท ๑ นอกจากนี้ก็มีเงิน
 เดือนซึ่งไม่ครบ ๑๒ เดือน ก็อาจทำให้ครบ ๑๒ เดือนอีก ประเภท ๑
 แล้วก็มีเงินเดือนสำหรับตำแหน่งใหม่อีกประเภท ๑ รวมความว่า ใน
 การใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ นั้น
 ปรากฏเรื่อง ที่เกี่ยวกับเงินเดือน เป็นประเภทใหญ่ ๆ ๕ ประเภท และ
 เท่าที่รัฐบาลได้สังเกตผลโดยตลอดมาที่รู้ สัก ว่าเงินในประเภท ๑ คือ

ในการเดือนเงินเดือนของข้าราชการนั้นไม่เป็นที่สนใจของสภาฯ^{*}
 เพราะฉะนั้นในเวลาที่รัฐบาลเสนอในเรื่องจำนวนเงินที่ขึ้นเงินเดือน
 ของข้าราชการมาครั้งนั้นแล้ว รัฐบาลก็ได้มีการคัดค้านโดยเสนอมา
 เป็นต้นว่าให้เดือนเพียงครั้งเดียว แต่ต่อมาก็คือใน ๔ และมา ๓ ใน ๕
 และในที่สุดรัฐบาลก็เห็นว่าอาจลงมาถึง ๓ ใน ๖ หรือ ๓ ใน ๘ อะไรก็ตาม
 ในที่สุดก็ไม่เป็นที่พอใจของสภาฯ แม้แต่ประการหนึ่ง อีกประการ
 หนึ่งก็เป็นภาระอันหนักของ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ในอันที่จะ
 กระทำวิธีการเดือนเงินเดือนให้เป็นการเที่ยงธรรม มีการอะไร ก็มี
 จรรยาบรรณซึ่งจะต้องพิจารณากันหลายครั้ง หลายหน เป็นการเสีย
 เวลาของราชการเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นในการที่จะให้มีการแก้ไข
 พระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ พด เรือน กั้นใหม่ รัฐบาลเห็น
 สมควรที่จะนำวิธีการดังที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๖ นั้นมาใช้ วิธีการที่
 กั้นง่าย ๆ ก็หมายความว่ามีการกำหนดลงไปว่า ข้าราชการในกรม
 หนึ่ง ๆ เช่นนี้ สมควรจะมีอัตราข้าราชการพด เรือนกี่คนแต่ละ มีอัตรา
 เงินเดือนเท่าไร และนอกจากนั้นรัฐบาลยังได้ตั้งใจไว้ว่า เมื่อได้
 ดำเนินการตามมาตรา ๖ แล้ว ยังจะมีเงิน อีก ก้อนหนึ่ง สำหรับให้ ใน
 อันนี้จะได้ ปรับปรุง เพราะเหตุว่าเป็น หัวข้อระหว่ง มี ๒๕๗๖ กับ
 ๒๕๗๗ ว่าข้าราชการพด เรือนได้รับเงินเดือนซึ่งเป็นชนต่างชาติกำหนด
 ไว้ในพระราชบัญญัติกฤษฎีกา เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงตั้งใจไว้ว่า
 จะต้องมีเงิน ๓ ใน ๔ หรือ ๓ ใน ๕ เพื่อที่จะปรับปรุงได้แก่เงินเดือนที่

จ่ายจริงนั้นประเภท ๑ เงินค้ำตำแหน่งใหม่ อีกประเภท ๑ เงินที่จะเพิ่มให้ครบ ๑๒ เดือนอีกประเภท ๑ แล้งนั้นเป็นความฉันทหรือความตั้งใจว่าเงินที่จะให้ ๑ ใน ๕ หรือ ๑ ใน ๕ อีกประเภท ๑ และในที่สุดรัฐบาลก็ไม่ได้ให้ คงตั้งถ่วงความว่าในเรื่องเงินเดือนนั้นลดลงไปอีก คือแทนที่จะมี ๕ ประเภท ก็เหลือ ๓ ประเภท ทั้งนี้สำหรับงบประมาณปี ๒๕๕๐ ได้มีการสัมมนกันอยู่บ้าง เรื่องที่ทำให้เป็นเหตุของใจของท่านสมาชิกนี้ คือว่างงบประมาณปี ๒๕๕๐ เราได้ทำดังสภาฯ โดยอนุมัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนปี ๒๕๔๖ แต่ในขั้นที่พิจารณาใน ขั้นกรรมาธิการ และใน ขั้นที่ดำเนิน การตาม ความแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ เมื่อเป็นเช่นนั้นทุกหน่วยงาน ๆ ก็คือเริ่มการปรับปรุงกันใหม่ในต้นปี ๒๕๕๐ เหตุฉะนั้นตำแหน่งต่าง ๆ ก็ได้มีการยุบลงไปบ้าง เพื่อที่จะเอาอัตราเงินเดือนมาเพิ่มให้อำหรับข้าราชการซึ่งได้รับเงินเดือนต่ำกว่า อัตราขั้นต่ำซึ่งมีเงินอยู่ประเภท ๑ ในปี ๒๕๕๐ ได้ถูกตัดอีก เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงได้มีวงเงินของใจว่า ได้มีการลดจำนวนข้าราชการลง โดยเอาเงินไปใช้ในข้าราชการใหม่ ซึ่งรัฐบาลก็รับว่าเป็นความจริงอยู่ แต่ไม่ใช่เงินเรื่องที่มาของนายประกรร โด

สำหรับกระทรวงมหาดไทยนั้น เราได้ มีการกระทำเช่นนั้นอยู่ทุกจุด แต่อย่างไรก็ดี ในการพิจารณางบประมาณนั้น คณะกรรมาธิการก็ได้ตั้งข้อสังเกตไว้แล้วว่า ในกรณีที่กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ

จะเอาเงินเดือนเหล่านี้ไปขยับตำแหน่งให้หน่อยงั้น ก็แม่ปรากฏว่ามีกา
 รขยับตำแหน่งใหม่ขึ้นมา ก็เป็นเหตุอันหนึ่งในการทบทวนกิจการจะ
 อนุมัติตั้งตำแหน่งใหม่ โดยตั้งว่ากระทรวงทบวงกรมนี้ มีจำนวน
 ข้าราชการมากโดยขยับงเพื่อเอาเงินไปเพิ่มให้กัน นี่เป็นข้อสังเกตซึ่ง
 ผู้แทน กระทรวง ทบวงกรมต่างๆ ได้รับไปพิจารณาแล้ว เพราะ
 ขณะนี้รัฐบาลหวังว่าในปี ๒๕๑๓ คืองบประมาณปี ๒๕๑๒ ความดีด้น
 เช่นนี้อาจจะไม่มี นอกจากนั้นรัฐบาลยังรู้สึกว่ามันชักได้ของใจ
 ไปในทางที่ผิด คือว่าเราได้พยายามคัดค้านในเรื่องการเงิน อัตรา
 เงินเดือน หรือชนเงินเดือน ลงมา แต่รัฐบาล ได้ทำโดยอนุ โดมตาม
 หลักมาตรา ๖ ประโยชน์ที่จะได้สำหรับมาตรา ๖ ทางฝ่ายรัฐบาลก็
 มีอยู่ประการเดียว คือทำให้เจ้ากระทรวงทบวงกรมนี้ๆ ได้ มีอำนาจ
 หรือได้ มีความ สะดวกใน อันที่จะได้ ปรับปรุง ข้าราชการ ของเราใน
 เรื่องเงินเดือน หรืออาจจะมีการขยับ คือว่าคัตอัตราเงินเดือนนั้นไปเพิ่ม
 อัตราเงินเดือนนั้นเล็กๆ น้อยๆ ไปเพิ่มอัตราเงินเดือนเล็กน้อยตั้งนั้นเป็น
 ต้น ก็ได้ประโยชน์ รัฐบาลเห็นว่ามาตรา ๖ เดิมที่วางไว้เป็นหลัก
 กวางๆ แต่ทว่าเพื่อให้เป็นไปที่สับใจของสภาฯ รัฐบาลก็รับข้อสัง-
 เกตที่จะไม่ดำเนินการในเรื่องขยับจำนวนคนดังต่อไป เว้นแต่ว่ามีพฤติ
 การณ์และสมควรจริง ๆ เช่นการยกเด็กตำแหน่งเป็นต้น

ประธานสภาฯ : เรื่องเงินเดือนนี้พอหรือยัง ใครจะพูดอีก

๑๖.๕๓ น.

นายเล่งเสียน พันชเศรษฐ (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าเห็นห้อง
ด้วยที่กรรมการ ผู้หนึ่งได้เสนอว่าขอให้อ่านรายการเป็นราย ๆ ไป
ถ้าหากถึงค่าเปรยคดีของผู้ใดที่ร้องใจก็ให้อภิปราย ถ้าไม่ร้องใจก็
ให้ผ่านไป อย่างนั้นจะเป็นการดีกว่า

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ ข้าพเจ้าก็ระงับที่ดูก็ตาม เคยอนุมัติ
สมาชิกต้องการจะพูดในเรื่องทั่วไป ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะให้หรถ
แต่ก็ได้ให้ไปแล้ว เพราะเห็นเขาเคยพูดได้ ต่อไปก็ไม่มีหรถ
ไม่เอาแล้ว

นายดิษฐ์ คัมภีรยศ (สระบุรี): ในข้อนี้กรรมการได้
ตกลงกับสมาชิกแล้ว ปรากฏในรายงานแล้ว

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้ายอมให้ท่านอภิปรายแล้วก็ตาม

ขุนชำนาญอนุสาสน์ (สมุทรปราการ): มาตรา ๓ นั้นยังไม่หมด

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ ถึงข้อไหนก็ว่าไปเถิดท่าน เอ้า
ข้อ (๑)

เลขาธิการสภาฯ: ข้อ (๑) เงินงบประมาณมหาดษัตริย์ ก. ข.
ค. ง. (๒) การกู้เงิน ก. ข. (๓) เงินจ่ายตามข้อผูกพัน
ก. ข. ค. ง. จ.

๑๖.๓๗ น.

นายดิษฐ์ คัมภีรยศ (สระบุรี): สำหรับเงินเบี้ยบำนาญ

เป็นเงินจ่ายในข้อผูกพันซึ่งต่อมาอีกไม่มีสิทธิแปรญัตติ แต่ข้าพเจ้า
ขออาจจะขอจึงยอมให้รัฐบาล...

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ ไม่มีแปรญัตติแล้ว นั่งเถิดท่าน

นายดิษกุล คัมภีร์ยศ (สระบุรี): ขอความกรุณา เพราะ
เพิ่มขึ้นมากมาย

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ ข้าพเจ้ายอมให้ท่านพูดเมื่อถนัดด้วย
เห็นท่านเป็นคนใหม่ เถววจใจ

เลขาธิการสภาฯ: (๕) เงินตำรวจจ่าย (๕) เงินบำรุง
กำลังทางเรือ (๖) ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนคร ก. ตำแหน่งงานเทศา
นุการนายกรัฐมนตรีนคร

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): สำหรับเงินสำนัก
นายคานี้ ข้าพเจ้ายังติดใจในเรื่องการส่งนักเรียนไปเรียนต่างประเทศ

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ ยังไม่ถึงท่าน นี่ยังไม่ใช่

เลขาธิการสภาฯ: ข. กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เงินเดือน
ค่าใช้ด้วย การจร ค. คณะกรรมการกฤษฎีกา เงินเดือน ค่าใช้
ด้วย การจร ง. คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เงินเดือน ค่า
ใช้ด้วย

๑๖.๓๕น.

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): สำหรับค่าใช้ด้วย
ในคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนนี้ข้าพเจ้ายังติดใจในเรื่องการส่ง

นักเรียนไปเรียนต่างประเทศ คือข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะพดอะไรให้
 เดี่ยวเวลาของสภา ข้าพเจ้าอยากจะให้ที่ ประชมนั้น ได้ ว่าดี ได้
 ว่า การส่งนักเรียนไปเรียนต่างประเทศนั้นได้ดังไปเท่าไรแล้ว จน
 บัดนี้เรายังไม่มีคนเพียงพอ สำหรับนักเรียนที่เรียนมาจากต่างประเทศ
 แล้วเข้าใจว่ายังมีคงอยู่ เมื่อปัญหาในความพอไม่มีจากค เช่นนี้แล้ว
 ก็เป็นการเสียเงินใหม่เมื่อต้องส่งนักเรียนไปเรียนทุกปี และเป็น การที่
 เรียกว่าเรามีได้คำนึงถึงถึงที่ควรเรียน ที่ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบ
 การที่เราจะส่งนักเรียนไปเรียนต่างประเทศนั้น เราควรระคานึงถึงคุณ
 ภาพมากกว่าจำนวน เพราะเหตุว่าคนที่ไปเรียนต่างประเทศ นานนี้ เรา
 มุ่งหมายจะให้มาช่วยกันตั้งตั้งเริ่มความเป็นอยู่ของบ้านเมืองด้วยการนำ
 เอาวิชาการมาเผยแพร่ เมื่อเช่นนี้แล้วทำไมจึงไม่หาวิธีทำให้คุณภาพ
 ของนักเรียนกระทรวงศึกษาธิการ คือกำหนดจำนวนนักเรียนให้มียอดทุกปี ไป
 ที่ในบั้นต้นมาเราก็กำหนดให้ มีการเปิดสอนในมหาวิทยาลัยของเราและ
 ตำราของมหาวิทยาลัย ให้มาก ๆ เช่น นี้แหละ ความเห็นของข้าพเจ้ามี
 เท่านั้น และขอให้อ่านไปได้

ประธานสภาฯ : ท่านพูดแต่ก็ขอผ่านอย่างเต็มที่ ถ้าท่าน
 ขอให้อ่านแล้วจะถือไม่คองทุกหรือท่าน

ขุนชำนาญ (สมุทรวรการ) : ขอน ข้าพเจ้าใคร
 แปรญคคิและคคใจในเรื่องนอชบบ้าง การส่งนักเรียนไปเรียนนอก
 ข้าพเจ้าไม่ได้อ้างถึง ๆ ไป ว่าโดยดะเพราะบางกของที่ยังไม่เห็นสมควร

โดยน่ะเพราะอย่างยิ่งเรื่องการ ประมง ข้าพเจ้า ได้พูดแล้วว่า เป็นวิชิ
 การที่ยังปลา ใด้ คุ้เต็ม เพราะฉะนั้น การตั้ง นักเรียน ไปเรียน การ
 ประมงซึ่งเราควรจะศึกษาในเมืองไทย ของเราให้ ใด้ ดีก่อน ครั้นไป
 มาแล้วกลับมากทำอะไรให้ ใด้ ผลไม่ใด้ ในการทำตายดะ รัฐบาล
 ก็ทำให้ ใด้ ผลไม่ใด้ แต่กลับไปทำที่บึงบรเพ็ชร และ หนองหาร โดยไม่
 ใด้ รับประโยชน์อะไรเลย เมื่อไรเราจะทำตายดะ ให้หมก ใด้ ดีก็ จะ
 ใด้ ยงมกบึงหรือมกกระเคดอื่น ๆ ใด้ เตยงปลาใด้ ใด้ ซึ่งไม่จำเป็นจะต้อง
 ใด้ ยงดะใด้ ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก ข้อนั้นข้าพเจ้าข้องใจมาก
 ในเรื่องค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ใน หมวด ครุภัณฑ์ก็ เป็น ไป ในทาง พิมพ์
 เท่าที่ข้าพ ใด้ เห็นมาแล้ว และใด้ พูดเป็นการแปรญัตติ ใด้ บ้างแล้ว
 ด้วย

ประธานสภาฯ : คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เรื่อง
 ค่าใช้จ่ายเท่านั้น ข้าราชการขอคัดออกแถมบาทเท่านั้นเอง ท่านจะ
 พุทธิพิศให้อยู่ในเรื่องนี้ อย่าให้มันเคยไปตีท่าน

๑๖.๕๒ น.

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่าง-
 ประเทศ : รัฐบาลขอโอกาสชี้แจงในเรื่องที่เกี่ยวแก่การจะตั้งนักเรียน
 ไปศึกษาวิชาการต่างประเทศ ความจริงในเรื่องที่จะตั้งนักเรียนไป
 ศึกษาวิชาการนี้ใด้ คำนึงแล้วว่า การที่จะตั้งไปนั้นจะใด้ คำนึงถึงหลัก

ต้องประการ คือประการหนึ่ง วิชานี้ ๆ เรา มีคน อยู่ ไม่พอ เพียง
 ฉะนั้นท่านจะเห็นได้จากรายงานของกรรมการ ได้ระบุไว้ ให้ชี้ว่า
 จะส่งไปเรียนวิชาใดบ้าง อย่างวิชากฎหมายนั้นเราจะเห็น ได้ว่ามีคน
 ไปเรียนกันมากแล้ว เราจึงยังไม่ส่ง ไปเรียน นั้นเป็น หกคหนึ่ง อีก
 หกคหนึ่ง ทุกวันนี้เรามีการจ้างชาวต่างประเทศอยู่ชุกมาก และท่าน
 ย่อมทราบแล้วว่าเราจะต้องเสียเงินก้อนให้เขามากมาย และแพงกว่า
 คนไทยมาก ถ้าหากว่าเราใช้คนของเราแล้ว เงินก้อนที่เราจะให้แก่
 คนของเราก็น้อยกว่า และยังเป็น ประโยชน์คือเราได้ ใช้คนของเรา
 ครอง ๆ

ส่วนที่ท่านพูดถึงในเรื่องหน่วยการประมงนั้น ในการที่ท่านร้อง
 ใจว่า ที่ใดเรียนมาแล้วจะทำการไม่ได้สมควร หมายความว่า นั้น เป็น อีก
 เรื่องหนึ่ง เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ไม่เกี่ยวข้องกับการไปเล่าเรียน แต่
 อย่างไรก็ตาม การประมงนั้นเราจำเป็นต้องบำรุงและจำเป็นต้อง มีการ
 ศึกษาค้นคว้าเหมือนกัน หมายความว่า การประมงนั้นเป็นวิชาที่รู้กันทั่วไป
 ซึ่งต้องมีการบำรุงและการค้นคว้า คือ แปลว่า เติบโต ปลา ไข่และ
 พิจารณาลักษณะของปลา ซึ่งมีการค้นคว้า เมื่อพบผลประภาณใดแล้ว
 ก็จะได้ มีการแพร่และแจ้งให้แก่ราษฎรในการที่จะไป ปฏิบัติในทาง
 เกษนคณนอย่างหนึ่ง และในการประมงนั้นเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติอีกอย่าง
 หนึ่ง เป็นคนละเรื่องกัน ในการที่ส่งนักเรียนไปเรียนนั้น ก็คงจะให้ ได้
 ประโยชน์ในทางเกษนคณ ส่วนการปฏิบัติกันนี้ เขาคงจะมาปฏิบัติไม่ได้

สมควรมุ่งหมาย นั้นก็ขอให้ท่านตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ เพื่อที่จะให้ควบคุมผู้นั้นให้ทำงานให้ ได้สมควรความมุ่งหมาย

๑๖.๔๕ ๒.

ขุนชำนาญอนุสาสน์ (สมุทรวรภัก): ในเรื่อง ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตในเรื่องการทำตายต่อจะเกี่ยวกับการประมงไว้ด้วย

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ คนตะเรื่อง ท่านขอคัดค้านมากเกี่ยวกับเรื่องเมืองนอกแต่ท่านจะมาพูดเรื่องต่อ ไม่ได้หอรอกท่าน

ขุนชำนาญอนุสาสน์ (สมุทรวรภัก): เรื่องเมืองนอกก็กรับข้าพเจ้าขอคัดค้านมาก

ประธานสภาฯ: ไม่ได้หอรอกท่าน ข้าพเจ้าก็ ขอม ให้พูดแต่ดี เฮ้! ต่อไป

เลขาธิการสภาฯ: จ. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เงินเดือนกว่าใช้ด้วย

นายปรีภัย แก้วปลั่ง (สุรินทร์): คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนี้ ข้าพเจ้ายังคิดใจ ค่าใช้ด้วย ซึ่งจะตั้งเขาไปจ่าย เป็นค่าพาหนะและค่าเบี้ยเลี้ยง สำหรับคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งจ่ายเงินในจำนวนงบประมาณนั้น ปีที่แต่ ๆ ไปก็คงทำงานได้ผลเรียบร้อยดี พ.ศ. ๒๔๘๘ ใช้เงินสองหมื่นกว่า ปี พ.ศ. ๒๔๘๐ ก็ต้อง

หมื่นกว่า คือ ต้องหมื่นสี่พันหกสิบห้า บาท พ.ศ. ๒๔๘๑ ขอ คง มา
 ต้องหมื่น หกพัน ยี่สิบห้า บาท เพิ่มขึ้น อีกต้องพัน เจ็ดร้อยหกสิบ บาท
 ข้าพเจ้าเห็นว้าง ไม่เป็นการ คุ้มควรที่จะคงเพิ่มค่าพาหนะและค่าเบียด
 เหยงให้มากขึ้น เพราะว่ารายจ่ายของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
 นานเท่าที่ปฏิบัติหรือเท่าที่ตามมาแต่ครั้ง สักว่าได้ผลคืออยู่แต่ ไม่จำเป็นที่
 จะคงเพิ่มคนและเพิ่มค่าเบียดค่าพาหนะให้มากขึ้น ซึ่งเบียดของเงิน
 เงินรายนั้นถ้าหากว่าตัดเขาไปบำรุงตั้งซึ่ง บำรุง ความ สุขสัมบูรณ์ ของ
 ราษฎรจะได้ผลไม่น้อย ข้าพเจ้าขอคิดไป แต่ คณะ กรรมการบริหาร
 ไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าจึงอยากที่จะขอให้ตัดส่วนที่เพิ่มออก

๑๖.๔๘ น.

หลวงคำวอสุวรรณวรรต (กรรมการ): สำหรับค่าเบียด
 และค่าพาหนะ ที่เพิ่มขึ้นทุกปีมา ก็เป็นด้วยเหตุที่เราย่างเดินทาง ไม่ตกทุก
 จังหวัด ก็ยอมเรากันไปได้ อย่าง มา ที่ตั้ง ราคา ๕๕ หรือ ๖๐
 จังหวัดเท่า นั้น ก็เพิ่มมากขึ้นที่จะได้เดินคือไปทุก ๆ จังหวัด หมายความว่า
 ความอดกล ๓๐ หรือ ๓๕ จังหวัด เพราะฉะนั้นจึงได้เพิ่มไป

นายอินท สิงหนัตว (เรอิ่งใหม่): ข้าพเจ้าได้เปรียบคดี
 ในขอนแก่น แต่เพราะกรรมการบอกข้าคิดใจคนหนึ่งแดงต้นต้น
 กันในต่าง ๆ ได้ ในเรื่องนั้นคนขอตัดออก และคิดใจ ข้าพเจ้าจึงขอ
 ต้นต้นให้ตัดออก

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านไม่ได้ตั้งใจ ข้าพเจ้าอ่านคุณ
แล้ว ท่านไม่ตั้งใจ เมื่อตั้งใจข้าพเจ้าก็ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยดีกว่า
ง่ายดี ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการเสนอมาในเรื่อง
ค่าใช้จ่าย ขอดี ไปรคยกม็ช

สมาชิกยกมือ ๕๗ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอดี ไปรคยกม็ช

สมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันให้เป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการเสนอมา

เลขาธิการสภาฯ : ฉ. สำนักงานโฆษณาการ เงินเดือน ค่า
ใช้สอย

๑๖.๕๐.๒.

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่) : สำหรับ สำนักงาน
โฆษณาการข้าพเจ้าได้ขอตัดไว้ คือว่าขอให้ตัดออกเป็นจำนวนเงิน
๕,๐๐๐ บาท ทำไมจึงขอตัดออก ก็เพราะเหตุว่าสำนักงานโฆษณา
การของเราเท่าที่มอชเห็นว่าเป็นจำนวนเพียงพอ มันกลับคงเพิ่ม
ขึ้นมาอีก ในการที่คงเพิ่มขึ้นมาเราจะต้องพิจารณาว่า เพื่ออะไร
คือหมายความว่า การ ที่ ทำ อยู่ใน เวลานั้น ไม่ เป็น การ เพียงพอ หรือ
ประการที่ ๒ คือว่า สำนักงานโฆษณาการ เรา มีไว้ สำหรับ ประเทศ

ข้าพเจ้าเข้าใจว่าประเทศที่เป็นประชาธิปไตยแท้ ๆ เขาไม่จำเป็นต้อง
มีสำนักงานโฆษณาการไว้เพื่ออะไร ข้าพเจ้าทราบว่าคณะกรรมการ
การคณะนี้ไม่สามารถจะดำเนินงานได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีอยู่แล้ว
ก็เห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องเพิ่มอีก

นายเข้มชาติ บุณยรัตพันธุ์ (ร้อยเอก) : ข้าพเจ้าเองนับ
แต่จระแวกที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนี้เข้ามา
โดยฉะเพาะอย่างยิ่ง สำหรับสำนักงานโฆษณาการ ข้าพเจ้ารู้สึก
ปลาดใจและเศร้าใจ เหตุอันนี้ที่เห็นได้ว่าใช้งบประมาณค่าใช้จ่ายเพียง
๕๘,๑๘๐ บาท ซึ่งมีความเห็นตรงกันข้ามกับที่งานสมาคมกักตวงเผือก
นี้เห็นถือว่ามากไป ทำไมข้าพเจ้าจึงปลาดใจว่าสำนักงานโฆษณา
การควรจะใช้จ่ายน้อยมากกว่า เพราะคงจะมีหลายท่านเข้าใจผิด
ไปในแง่ต่าง ๆ ซึ่งแง่หนึ่งที่ท่านสมาคมกักตวง สำนักงานโฆษณาการ
ควรจะมีเพื่อระบอบเผด็จการหรืออะไรมากกว่านั้น ข้าพเจ้าในฐานะ
เป็นสมาชิกและเคยทำงานอยู่ในที่นั้น ขอรับรองว่าความจริงสำนักงาน
โฆษณาการไม่ใช่เป็นไปเพื่อสิทธิใดสักหนึ่ง โดยฉะเพาะ แต่เป็นไป
เพื่อประโยชน์ของสาธารณชนของประเทศโดยฉะเพาะพิเศษ และข้าพ
เจ้าขอพูดออกไปสักหน่อยเกี่ยวกับสำนักงานโฆษณาการนี้ ก่อนที่จะได้
กล่าวถึง สำนักงานโฆษณาการ ควรจะได้งบประมาณ มาก กำนัน
ข้าพเจ้าควรจะได้กล่าวถึงสำนักงานโฆษณาการมีอะไรบ้าง เมื่อก่อน
เปลี่ยนแปลงการปกครองเราไม่มี ไม่ใช่ว่า ประเทศสยามของ

เราในขณะนั้นเจียมกิริยาที่เดียวไม่มีใครรู้จักเลย เหมือนกับอยู่ในทะเล
 ความนี้เกิด คราวนี้ หลัง จากได้ เปลี่ยนแปลง การ ปกครอง มา แล้ว
 รัฐบาลรัฐธรรมนูญของเราได้ ตระหนักว่า ประเทศสยามได้เปลี่ยน
 แปลงการปกครองมาแล้วเป็นการปกครองสมัยใหม่ เป็นการปกครอง
 ซึ่งประเทศทั่วโลกเขานับถือกันว่าเป็นการปกครองที่ดี และเห็นว่าทำ
 อย่างไม่ดีจึงจะทำให้เกียรติยศ ของประเทศสยาม เป็นที่รู้จักไปในนานา
 ประเทศได้อย่างหนึ่ง และทำอย่างไรจึงจะทำให้ระบอบรัฐธรรมนูญ
 ในการปกครองประชาธิปไตย ของเรา เป็นที่รู้จักทั่วไปแก่ประชาชน
 ชาวสยามอีกอย่างหนึ่ง จึงได้ตั้งสำนักงานโฆษณาการขึ้น เพราะ
 ฉะนั้นตั้งขึ้นก็โดยวัตถุประสงค์ ใหญ่ ๆ ที่ว่า เพื่อเผยแพร่เกียรติยศ
 ของประเทศสยาม ให้เป็นที่รู้จัก ไปในนานาประเทศ ทั่วโลกอย่างหนึ่ง
 และเพื่อสร้าง ความมั่นคง ในระบอบ ประชาธิปไตย ตามรัฐธรรมนูญ
 ของเรา ให้เกิดขึ้นในประเทศเรา ให้ฝังทรามซึ่งอยู่ในดวงจิตต์ ของ
 ประชาชนชาวสยามอีกอย่างหนึ่ง มีเหตุ ได้วัตถุประสงค์เช่นนี้เหตุ
 จึงได้ตั้งสำนักงานโฆษณาการขึ้น

ที่ขอให้สมัครทั้งหลาย และรัฐบาล ทราบไว้ด้วยว่า การจะ
 เผยแพร่ระบอบการปกครองตามรัฐธรรมนูญของเรา นั้น เราจะต้อง
 ใช้เงินสักเท่าไรจึงจะพอ ด้วยเงินค่าใช้สอยหรือเงินเดือนเท่านี้ พอ
 ไหม ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างน้อยไป ถึงจะเพิ่มอีกสักสองสามเท่าก็ยังจะ
 น้อยไปเสียอีก แล้วท่านจะขอให้ตัดอีกไม่ไหวทีเดียว ที่นี้ข้าพเจ้าจะ

ทุกไปในแง่ที่ว่าทำไมจึงควรเพิ่มมากกว่าจะให้ตัด เมื่อข้าพเจ้าได้
 ทราบแล้วว่า สำนักงานโฆษณาการ คงขึ้น เพื่อสร้างความมั่นคง ใน
 ระบบรัฐธรรมนูญ ของเราให้เกิดขึ้นแก่ประชาชน เราต้อง
 เปลี่ยนแปลงการปกครองมาโดยฉับไต่ หกปีเท่านั้น ถ้าเราจะไปตาม
 ประชาชนชาวดสยามว่ารู้จักระบอบการปกครองโดยฉับไต่เท่าไร หากเรา
 จะไปตามแต่ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ประชาชน ของเรา ที่รู้จัก ระบอบการ
 ปกครองรัฐธรรมนูญนี้ไม่ถึงห้าสิบเปอร์เซ็นต์แน่ ๆ ทั้งนี้ก็การ
 หน้อยโหนของรัฐบาล หรือราชการหน้อยโหนของรัฐบาลที่ทำงานแผน
 แพร่การปกครองอย่างนี้โดยฉะเพาะ ไม่มีเด็กหนึ่งเดียวหนอกจากสำนัก
 งานโฆษณาการ แล้วทำไมรัฐบาลจึงมาสร้างความมั่นคงของระบบ
 รัฐธรรมนูญด้วยเงินเพียงสี่หมื่นแปดพันกว่าบาทเท่านั้น ข้าพเจ้ายัง
 สงสัยว่า จะสร้างความ มั่นคงให้ ไม่พอเพียง ควรที่จะให้มากกว่านี้
 หน้าที่ของสำนักงานโฆษณาการข้าพเจ้าอยากจะทำให้ ห้าง อย่างย่อ ๆ
 ว่ามีหน้าที่เผยแพร่หลายอย่าง มีการเผยแพร่เพื่อความ มั่นคง ของ
 ระบบรัฐธรรมนูญ เป็นไปเพื่อการเมืองโดยแท้ทีเดียว ไม่ใช่อย่าง
 อื่นเลย ข้าพเจ้าอยากจะทำกว้างถึงระบบแผนศึกษา

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ เขาแค่เรื่องเมืองเราเดชะท่าน เขา
 ให้สั้น ๆ เราหน้อย

นายเข้มชาติ บุณยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : อยากจะทำกว้าง
 เด็กเล็กหน้อยว่าการปกครองคานที่ประเทศต่าง ๆ เขามีสำนักงานโฆษณา

การจับเงินไม่ใช่เพื่อระบอบใดระบอบหนึ่ง แต่การที่ประเทศในยุโรป
เขามีสำนักงานโฆษณาการขึ้น เพื่อโฆษณาผลิตภัณฑ์ของเขา เพราะว่า
ผลิตภัณฑ์ของเขาเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ เป็นผลิตภัณฑ์ซึ่งเพิ่งเกิดขึ้น เขาคงได้ตั้งขึ้นเพื่อ
โฆษณาเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ของเขา แต่ผลิตภัณฑ์ประชาธิปไตยของเราในสยาม
นั้น ความจริงเป็นผลิตภัณฑ์เก่า แต่เพิ่งเกิดขึ้นในเมืองเรา เพราะฉะนั้น
จึงจำเป็นต้องมีสำนักงานโฆษณาการเพื่อเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ โดยฉพาะ
เพราะเมื่อเกิดขึ้นใหม่ก็กลายเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ไป เพราะฉะนั้นสำนักงาน
โฆษณาการไม่จำเป็นต้องสนับสนุนผลิตภัณฑ์ใด ผลิตภัณฑ์หนึ่ง ดังที่ท่านกล่าว
เมื่อก่อน

ท่านข้าพเจ้าจะกล่าวต่อไปอีกว่า เงินค่าใช้สอยดีมีเงินแปดพันบาท
นั้นยหือเกินที่เดียว ควรจะให้มากกว่านี้ เพราะอะไร สำนักงาน
โฆษณาการเวदानมีหน้าที่ในการเผยแพร่หลายอย่าง คือ ๑. การ
เผยแพร่โดยเอกสาร เช่นพิมพ์สมุดหนังสือ ออกแจกจ่ายแก่ราษฎร
๒. เผยแพร่ในทางปาฐกถา คือ ส่งคนออกไป ปาฐกถา ระบอบ
รัฐธรรมนูญนี้ ตามจังหวัดต่าง ๆ ๓. เผยแพร่ โดยทางหนังสือพิมพ์
๔. เผยแพร่ โดยทางวิทยุกระจายเสียง ๕. เผยแพร่ โดยทางภาพยนตร์
และ ๖. แสดงการเปิดเคตต์ อะไรต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่งบประมาณ ค่าใช้
สอยเลย การเผยแพร่ในทางปาฐกถานั้น นอกจากเจ้าหน้าที่ จะเดิน
ทางไปด้วยเงินเคตต์ส่วนตัวแล้ว ไม่มีอะไรติดตัวไปเลยที่จะเป็นเงิน
งบประมาณค่าใช้สอย ไม่มีเครื่องมีอุปกรณ์อย่างอื่นนอกจากค่าพูด

ที่พูดบ้างไป แล้วราษฎรมานั่งฟังคงหัดยพินหัดยพินคนเมื่อตอน
 กับเราแล้ว เมื่อผู้ปกครองไม่ได้มีเครื่องมือจะไปช่วยให้ราษฎรได้
 รับความเราใจแล้ว ประโยชน์จะได้มีที่สุด ยิ่งกว่านั้นปาฐกของ
 รัฐบาลก็มี ๒ คนเท่านั้นในประเทศสยาม และต้องทำงานตั้งเดือนกว่า
 ก็มีในจังหวัดหนึ่ง ต้องเดินทางข้ามห้วยข้ามเขาไปจนไร่นาเดาเรียก
 กัน อยากราพเจ้าเป็นอยู่คนเดียวมันเป็นคนยังไม่หายเลย ผู้ปาฐกภาคต้อง
 พกครึ่งหนึ่งราวต้องขี่โม่งเศษ และต้องขี่มาเรื่อยๆไป น้าบางที
 ก็ขี่ไม่เป็นก็ต้องพยายามขี่ เพื่ออะไร ก็เพื่อไปทำงานเผยแพร่ระบอบ
 ประชาธิปไตยให้ราษฎร เพื่อรัฐบาลและเพื่อราษฎรนั่นเอง ไม่ใช่
 อย่างอื่น ที่ปาฐกไปแสดงปาฐกถาโดยไม่มีเครื่องมือนั้นก็เพราะไม่มี
 ค่าใช้ด้วยเพียงพอ ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่าปาฐกของคนที่ทำงานได้
 ไม่ทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องมีค่าใช้ด้วยเพิ่มมากขึ้นเพื่อ
 จะได้ทำงานให้แก่ประเทศ ค่าใช้ด้วยที่ข้าพเจ้าแปรญัตตินั้น ข้าพเจ้า
 ได้แปรญัตติขอให้ทำภาพยนตร์ด้วย เป็นเงินสองหมื่นกว่าบาท...

ประธานสภา ฯ ท่านแปรญัตติไว้หรือ

นายเข้มชาติ บณบริพัทธ์ (ร้อยเอก) : ได้แปรไว้แล้ว
 ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่คณะกรรมการไม่ให้โดยนั้น แต่ต่างก็แดง
 เคือง ไม่ทราบว่ามีเงินคิดอย่างไร ที่ข้าพเจ้าจะทำเป็นภาพยนตร์
 เสียเงินไม่ใช่ทำเพื่อใช้เงินระหว่างสภาฯ นี้ หรือใช้เงินส่วนๆเท่า
 นั้น วัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้า ขอเงิน สองหมื่น เพื่อไปทำ ภาพยนตร์ น

เป็นวัตถุประสงค์ ที่สำนักงานโฆษณาการ และคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติ
แล้ว รัฐบาลแล้ว การทำภาพยนตร์ นั้นสำนักงานโฆษณาการเคยมีและ
เพิ่งยุบไปเมื่อต้นปีนี้เอง การที่ยุบนั้นก็เพราะรัฐบาลได้อุดด้าที่เสียเงิน
แปดพันบาทเพื่อส่งคนไปทำงานในต่างประเทศ แล้วเขาก็กลับมารายงาน
ว่าแผนกภาพยนตร์นั้นไม่ในประเทศไหน ที่เขามีการโฆษณา สักที่เขาทำ
กัน แต่ว่าการภาพยนตร์นั้นเขาทำกันมาก เขาแข่งขันกัน เขาไม่จำ-
เป็นจะต้องมีแผนกภาพยนตร์ ไว้ ในสำนักงานโฆษณาการ แต่เขาทำ
ภาพยนตร์ โดยไปจ้างบริษัทต่าง ๆ ให้ทำภาพยนตร์ ขึ้น แต่คณะรัฐ-
มนตรีก็ไม่ค่อยมีการทำภาพยนตร์ ของสำนักงานโฆษณาการ กันเมื่อ
มาตุ คำใช้ ต่อมา แล้ว ไม่มีเลยแม้แต่ตั้งตางค์แดงเดียวที่จะทำภาพ-
ยนตร์ตามวัตถุประสงค์ของสำนักงานโฆษณาการ จึงเป็นที่ปลาดใจ
ว่าวัตถุประสงค์ มีอยู่เช่นนั้นแล้ว แต่เมื่อไม่มีเงินเลยแล้วจะเป็นการ
ชอบหรือไม่ ข้าพเจ้าเห็นไม่เป็นการชอบเลย เช่นสมมติว่าสำนักนายก
รัฐมนตรีบอกว่าจะมีแผนกนั้น ๆ ขึ้น แล้วไม่มีเงินให้ในแผนก นั้น
แล้วจะมีประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้น การทำภาพยนตร์ ใน สำนัก
งานโฆษณาการ ก็เหมือนกัน ไม่ให้เงินตั้งตางค์แดงเดียว แล้ว
ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเป็นการ ทำผิด วิถี การงบประมาณ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอขียนขึ้นอีกว่า สำนักงานโฆษณาการ ควรจะได้เงินไปทำ
ภาพยนตร์เพียงอย่างเดียว อย่าว่าแต่อะไรเลย เราเป็นเศรษฐีกัน
เสียมากแล้ว ในต่างประเทศ คนที่ทำงาน บริษัท ภาพยนตร์ เขามีเงิน

เคือนมากกว่าเราเสียอีก เพราะอะไร ภาพยนตร์เป็นเครื่องตลก
 หัวใจ คนเป็นอย่างไร ก็ควรดู ภาพยนตร์ เจ็บแต่ก็ชอบ ไม่ได้ ยืน เดิน
 แต่เคยอนเรามาทางภาพยนตร์เจ็บแต่ภาพยนตร์ดีขง คนดูเกือบจะไม่
 ต้องบอกให้มาดูถึงกันมากุเยอะแยะ เมื่อดูแล้ว ก็ดูคดขี้ เขาภาพน
 มาดูตมของทีเคยจจะ และมีคามตมกตนามไปกับเรื่องนทด้วย ซึ่งจะ
 เป็นเรื่อของชนนคโดยอมแอดแอดผู้ ตร้าง เช่นเรื่อขงรักโคก เรื่อตลก
 เป็นคณ ที่นทตบเดี่ยว แคนที่จะทำเช่นนี้เรากำในเรื่องขงเกยอกบ
 รัฐธรรมนูญ เรากำในเรื่องความรูค่าง ๆ เช่นการทำนอย่างท
 ตมย งานทอผ้า อะไรเหล่านี้ เราไปถ่ายมาให้เห็นเครื่องจักรเคิน
 ให้เห็นผ้าเคิน ให้เห็นวิธีทำผ้ายอะไรร้อยแปด หรือวิธีทำกระดาษ
 ถ่ายมาเป็นภาพขาวแล้วเราจะส่งไปฉายตามหัวเมืองค่าง ๆ ราชฐ
 ซึ่งไม่เคยเข้ามาในกรุงเทพ ฯ เคยคังเคแเคเกิดมาจนกระทั่งตาย มีคัง ๘๐
 เปอริเช่นคี่ ชาวกรุงเทพ ฯ น้แหละ ที่ได้ เห็นกรุงเทพ ฯ และ ความ
 เจริญของประเทคี่ กวอดุดตากรรมค่าง ๆ ที่น้แหละให้คความเจริญ
 แถบประเทคี่เราคองการจะชวยราชฐรเทศานน้ให้ มคความรู ชน เราม
 เครื่องฉายภาพยนตร์แต่คี่ เครื่อง มีใจเปดอ ๆ ที่คี่ยอ ถ้าไมค้วยก
 คจะเสียเปดอ แถบมันเครื่องฉายภาพยนตร์ดีขงคี่ยอ เราจะหอบห
 เถงไปฉายให้ราชฐรเทศานนทคี่ เราคี่จะเห็น คี่อ่า ชอ รัฐบา
 ไม่ได้เอาเงินของเราไปใส่กระเบือหรือคณะ เงินของเราน้เราเอาไป
 ท้วโรงเรียน ท้วโรงทอผ้า ตร้างถนนหนทาง และไปทำอะไรคี่

อะไรร้อยแปด ซึ่งจะเป็นการก้าวหน้า รัฐบาลท่านเอาไปตั้งสถานี
 ทดสอบการรถจักร การทอผ้า และการทำนา นั้นจะปรากฏทั้งภาพ
 และเสียงในภาพยนตร์ ซึ่งคนเหล่านั้นเขาไม่สามารถจะมาแต่เห็นได้
 แค่เขาก็จะสามารถเห็นได้ในภาพยนตร์ นี่เป็นความจริง เพราะ
 ฉะนั้นเราไม่ควรจะเสียค่าอะไรที่เราจะเสียเงินเพียงเท่านั้น แต่เป็น
 การนำความรู้มาให้แก่ราษฎรหลายล้านคน โดยเสียเงินเพียงเท่านั้น
 เอง และภาพยนตร์นั้นไม่ใช่เสียเปล่า เราอาจจะหาประโยชน์ใน
 ทางอื่นทดของแทนก็ได้ นี่ข้าพเจ้ากล่าวโดยความรู้ทุก ๆ ไปที่ประชา
 ชนจะได้รับจากภาพยนตร์

ที่ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงที่สำคัญที่สุด คือสภาผู้แทนราษฎรเป็น
 ของสำคัญ รัฐธรรมนูญก็เป็นของสำคัญ เราต้องทำให้เขาทราบซึ่ง
 ให้ได้ ระหว่างนี้เป็นบทเฉพาะกาล อีก ๕ ปีก็จะหมดบทเฉพาะ
 กาลแล้ว ถ้าจะไปถามราษฎรว่าเขาใจรัฐธรรมนูญหรือไม่ ถ้าเรา
 เม็ดโอกาสให้รัฐบาล ข้าพเจ้าขอโทษที่กล่าวเช่นนั้น ว่าราษฎรยังไม่มี
 ความเข้าใจเลย ขอให้ขยายเวลาในรัฐธรรมนูญออกไปอีกเถอะ นี้
 จะโทษรัฐบาลไม่ได้ ต้องโทษสภาที่ไม่ให้เงินไปทำการโฆษณาให้
 เพียงพอ เพราะอะไร การทำการโฆษณานี้ เราต้องทำในขณะ
 อีก ๕ ปีเราก็จะหมดอายุลงแล้ว เพราะฉะนั้นจึงเป็น ความจำเป็น
 อย่างยิ่งที่เราจะต้องลงทุน เพียงไม่มากเลย ไม่ก็หมื่นบาท ทำเรื่อง

ราวต่าง ๆ ให้เขาทราบซึ่งได้ และมีความเข้าใจในระบอบการปกครอง
ได้ดี เมื่อเราไปถามราษฎรว่าเข้าใจการปกครองดีหรือยัง ก็จะไม่
มีใครตอบว่าไม่เข้าใจ เพราะรัฐบาล กรมมักเร็นน กัจะ เผยแพร่รัฐ-
ธรรมณูญ โดยให้เงินค่าใช้สอยนั้นให้มากจน

ทันว่ถึงการทำภาพยนตร์...

ประธานสภา ฯ : หมกเวตาแถ่วทาม

นายเขมชาติ บุณยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอ

คัดตั้งเด็กน้อย

ประธานสภา ฯ : เชิญ

นายเขมชาติ บุณยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ภาพยนตร์

เราจะมาถ่ายสถานที่แทนราษฎร เราจะถ่ายชีวิตอีกต่าง ๆ กัน ถ่ายต่อมาซึก
กำลังนั่งประชุม นี้ ได้ ถ่ายท่านสมาชิกกำลังยืนได้ เกียงกันอยู่ ถ่าย
รัฐบาลว่านั่งอยู่ตรงไหน ถ่ายว่านายกรัฐมนตรี หน้าตาเป็นอย่างไร
ทาทางของท่านเป็นอย่างไร เราจับค่าพูดของท่านได้ ราษฎรจะได้
รู้ว่าเสียงของท่านเป็นอย่างไร ราษฎรเราจะได้ มั่นใจ อ้อ นายค
รัฐมนตรีของเราจะมาปรวคัย กับราษฎร แถ่วนระ ผู้แทนราษฎร ก็เร
ได้ออกเขามาในสภา นี้ เราจะไม่ได้ใจเดยถึงแม้เราจะไม่ได้พูด
อะไรเลย และเราจะเห็นความเจริญ ความงคงความต่าง ๆ นี้เป็นกา
รสร้างคามมั่นคงเกี่ยวแก่รัฐธรรมนูญอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นไม่ควร
จะมาพูดอะไรในที่นี้ ต้องหมั่นมาทักข้าพเจ้าขอไปนั้นไมศอจะทักแม่

แต่ต่างก็แดงเคี้ยว เพราะฉะนั้นหวังว่า ต่มาชิก ทั้งหลาย ก็อยากจะ
ให้ระบบประชาธิปไตยของเรานั้นคงจริงๆ แล้ว ขอดอย่าได้เสียคายน
เงินเพียงเท่านั้นเลย แก้วรายนการในด้านกิจการโฆษณาการวันเดียว แล้ว
เพิ่มค่าใช้สอยให้ไปอีกในระบอบนี้หน้าเอาแต่เพียงทำภาพยนตร์ แล้ว
ค่อยๆ ไปก็เพิ่มเข้าไปอีก ให้ราษฎรทั่วทั้งประเทศมีความรู้ความเข้าใจ
ใจมั่นคงในระบอบรัฐธรรมนูญ และไม่ให้ใครคิดได้ว่าราษฎรของ
เราจะไม่เข้าใจระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้น
หวังว่าคงจะไม่มีการผู้ใดคัดค้านเป็นแน่ เพราะว่าถ้าท่านขึ้นคัดค้าน
แล้ว ราษฎรคงจะว่า อ้อ ท่านผู้นี้ คงจะ ไม่ต้อง การให้ข้าพเจ้า รู้
ระบอบรัฐธรรมนูญเป็นแน่แท้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า ต้องการจะให้
แก้ไขให้ด้านกิจการโฆษณาการได้เพิ่มค่าใช้สอยมากขึ้นไปอีก และ
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติ

มีต่มาชิกรับรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมาธิการ): ขอบើคอกิปราย
ต่อไป

มีต่มาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: ผู้ใดเห็นควรเบ็คอกิปรายต่อไปขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

ต่มาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอดได้โปรดยกมือขึ้น

กรมาริกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาฯ : เป็นอันมีมติอภิปรายต่อไป

๑๗.๑๐. ๕.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมวิธีการ) : ในการพิจารณา
ค่าใช้จ่ายและภาระของ สำนักงานโฆษณา การนี้ หลักการของ
สำนักงานโฆษณาการนี้ หลักการ ของกรรมวิธีการ นั้น ได้พิจารณา
อย่างไร ขอเรียนข้อที่ประชุมขั้น ๕ เดียวก่อน

ในการ ที่กรรมวิธีการ ได้พิจารณา ค่าใช้ จ่าย ของ สำนักงาน
โฆษณาการนี้เราคงพิจารณาถึงวงการของสำนักงานนี้ว่า ได้ เป็นขอ
อย่างไร ปัญหาในการ ที่จะปรับปรุงสำนักงานโฆษณาการ ให้ดีขึ้น
หรือปัญหาที่จะอุปสำนักงานโฆษณาการ เดิมนั้นเป็น ปัญหาอุปสรรคหนึ่ง
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร หรือโดยเฉพาะสมาชิกนั้น ย่อมมีสิทธิที่จะทำ
ได้ เช่นใน ปัญหา การขบ กษอบกจะเสนอ พระราชบัญญัติ ปรับปรุง
กระทรวงทบวงกรมที่สำนักงานโฆษณาการออกเสีย หรือในสิ่งที่
จะปรับปรุงให้ดีขึ้นนั้น ท่านก็ขอที่จะ ได้เสนอความคิดเห็นก่อนนาย
รัฐมนตรี เพื่อรับรอง แต่เมื่อรัฐบาลได้ เสนอพระราชบัญญัติงบประมาณ
ประจำปี พุทธศักราช ๒๔๘๓ ต่อสภาฯ นี้ กรรมวิธีการก็ได้
รับมอบหมายไป นัดยกยอ ผู้พันในกาวิ ที่จะทำงานตาม องค์การของ
สำนักงานโฆษณาการที่มอยู่

ในการ พิจารณา ค่าใช้ ด้อย และการ จรมัน กรรมวิธีการที่ พิจารณาว่า การใช้จ่ายในเจตนาได้ มีการใช้จ่ายโดยฉะเพาะที่จำเป็น อยู่อย่างไร เมื่อเห็นว่ากิจการของสำนักงานโฆษณาการได้อยู่ในรูป เดิม และค่าใช้ด้อยที่ใช้จ่ายนั้นเป็นการพอเพียงแล้ว กรรมวิธีการ ก็มีได้ มีความเห็นในการจะตัดทอนประการใด แต่ในกรณีที่สำนักงาน โฆษณา การขอเพิ่มค่าใช้ ด้อย นั้นที่เพิ่ม ๒ ยอดเท่านั้น คือค่าสมุค หนังสือพิมพ์ และค่า เครื่องเขียน และแบบ พิมพ์ อย่างละ ๒,๐๐๐ บาท กรรมวิธีการได้ สอบถาม เจ้าหน้าที่ แล้วว่า ใน การเพิ่มค่าใช้ ด้อยขึ้นใน ๒ ยอดนั้นเหตุผลและความจำเป็นอย่างไร เจ้าหน้าที่ได้ ชี้แจง ว่าการ เพิ่ม ค่า สมุคหนังสือพิมพ์ นั้น ก็ เพื่อ การ โฆษณา เกี่ยว กับ เอกสาร กรรมวิธีการก็ให้ผ่านไป ได้ แต่ฉะเพาะในเรื่องเครื่องเขียน และแบบพิมพ์นั้น กรรมวิธีการได้ พิจารณาถึงค่าขแรงของเจ้าหน้าที่ ประกอบกับการใช้จ่ายประจำปีที่แล้วมานั้น กรรมวิธีการก็เห็นว่าที่ รอดังมา ๕,๐๐๐ บาท นั้นควรจะ อนุมัติได้ แต่เพียง ๓,๕๐๐ บาท ที่ กรรมวิธีการนี้ได้ตัดค่าใช้ด้อยให้ลดลงตามที่สมาชิกผู้แทนเชียงใหม่ ได้แปรญัตตินั้นก็โดยเหตุผลว่า องค์การของสำนักงานโฆษณาการ เป็นอยู่อย่างนี้แล้ว กรรมวิธีการก็ควรจะให้ค่าใช้ด้อยไปให้พอแก่การ ที่เจ้าหน้าที่จะไปทำงาน ถ้าแม้เราไม่ให้ค่าใช้ด้อยให้พอแก่การที่จะทำ งานแล้ว เจ้าหน้าที่ที่ใดคงไว้นั้นก็จะกินเงินเดือนเปล่าๆ จึงได้คง มาตามนี้ เพราะฉะนั้นหลักการของการตั้งค่าใช้ด้อยแบบนี้ จึงเห็น ใจที่จะตัดให้ตามผู้แปรญัตติไม่ได้

ที่นั่นมีปัญหาที่สมัครได้แปดข้อเพิ่มมานั้น กรรมการ
ก็ใคร่ สักเห็นออกเห็นใจอยู่ในขั้นแรก แต่ปัญหาการ แปดข้อที่เพิ่ม
เข้ามานั้น ได้ทางกับฉบับที่เดิมมา ในฉบับที่แก้มานั้น รัฐบาลได้ โดย
รับของข้อแปดข้อที่เพิ่มของสมัครประเภทที่ ๒ คนหนึ่งเท่านั้นตลอด
เวลา สิบ - แต่สำหรับ รัฐบาลได้ พยายาม ทำใจกว้างขวางที่จะ
รับของการแปดข้อที่เพิ่มของสมัครมาก เมื่อได้ รับคำ แปดข้อที่
หมกเม็ด เข้าใจได้เริ่มเลือกของที่รัฐบาลเสนอแปดข้อที่เพิ่มและที่
รัฐบาลได้รับของคำแปดข้อนั้น ว่ามีจำนวนเงินเท่าใด เมื่อรวมๆ
ดูแล้วก็เป็นจำนวนเงินรวมตามอำนาจ แต่เมื่อ ท่าน ได้ดู ในรายงาน
ของกรรมการได้ คิด เงิน ไม่แต่ เพียง สองแสนแปดหมื่นเท่านั้น กว
บาทเท่านั้น มีปัญหา กรรมการจะคิดจะทำก็คิดว่า ในกรณี
นี้ขอเงินตามด้าน และเรามีเงินที่จะให้เพียงสองแสนแปดหมื่นเท่านั้น
กวางบาทเท่านั้น เราจะทำอย่างไร

ขอแจ้งปัญหาที่กรรมการได้พยายามคิดเงินมาเดี่ยก่อน ที่
แม่ท่านได้ คิดรูป ผงของ กรรมการ ก็ได้กระทำมาที่ใดเสนอขอท่าน
แล้ว งบประมาณของกระทรวงการหารายชื่อย่อยรายจ่ายพิเศษ ท่าน
จะ เห็น ว่า ด้านที่ กรมเดระนการ นายกรัฐมนตรี เราคิดแต่ ๑๐๐ บาท
ด้านงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ๒๕๐ บาทเราคิด ศาลการ ๒๗๒
บาทเราคิด และในรายการที่คิดของเพียง ๒๒ บาทเราคิด หรือ
ในบางรายการที่เกินไป ๒๐ บาท ๒๕ บาทเราคิดต้อง ทั้งนี้ กรรมการ

พยายาม จะให้ มีการใช้ จ่าย โดย ประหยัด ไม่ให้ เสีย ปร ตามที่ เป็นอยู่
และ ขยาย งาน ชน เมื่อ กรรมการ ได้ พยายาม คัด ราย จ่าย เล็ก ๆ
น้อย ๆ ลง มา เป็น ๒๒ บาท ๒๕ บาท หรือ ๓๐๐ บาท เช่นนี้ กรรมการ
ใคร ก็ถือว่า เจ้าหน้า ที่ต่าง ๆ ที่ ได้ ถูก คัด ทอน ลง ไป นั้น บาง แห่ง ก็ เรียกว่า
งาน คัด คัด พอดี ไม่ ถึง กับ จะ ต้อง เสีย งาน

เมื่อ มี สมาชิก แปร ญัตติ ของ เพิ่ม มาก กว่า จำนวน เงิน ที่ กรรมการ
คิด ได้ เช่นนี้ ก็ เป็น ข้อ หนั กใจ ของ กรรมการ ว่า เรา ควร จะ ทำ อย่าง ไ
จึ่ง จะ ให้ เป็น ผล ดี ยิ่ง ชน กรรมการ จึง ได้ เอา ข้อ แปร ญัตติ ของ
สมาชิก และ รัฐบาล รวม กัน ทั้ง หมก พิจารณา เห็น ว่า ดั่ง ไค ที่ มี ความ
จำเป็น มาก ที่ สุด กรรมการ เพิ่ม ให้ อย่าง นั้น ใน จำนวน เงิน ต้อง แดง
แปด หมื่น เก้า พัน บาทนี้ เมื่อ กรรมการ ได้ พิจารณา แล ดู เห็น ว่า เป็น
ปัญหา ที่ ดี คัญ ที่ สุด อยู่ ๓ ประการ คือ ประการ ที่ ๑ ราย จ่าย มี การ
ผูก พัน ประการ ที่ ๒ ก็ คือ เป็น เรื่อง สหกรณ์ ประการ ที่ ๓ คือ ใน เรื่อง
การ ศึกษา

รายจ่าย ที่ มี ของ ผูก พัน ก็ คือ ที่ เรา ตัด ค่า ใช้ จ่าย และ เงิน เติ ชน ของ
ด้าน กิจ งาน หนึ่ง ด้าน กิจ งาน ไค ลง ด้วย เห็น ว่า การ ตั้ง มา นั้น ไม่ ถูก ประเภท
บ้าง การ ตั้ง นั้น ผิด รูป บ้าง หรือ บาง ราย จ่าย เป็น ราย จ่าย ที่ ได้ รับ
อนุมัติ ของ บประมาณ ปี ๒๕๘๐ นี้ แล ดู แต่ จ่าย ไม่ ทน โดย คิด ว่า ใน ฐานะ
เงิน ของ บประมาณ นี้ จะ จ่าย ได้ ทน ใน ปี ๒๕๘๐ นี้ แต่ ครั้น ถ่วง มา ถึง

กลางเดือน มีนาคม แต่งการก่อสร้างไม่เสร็จสิ้นลงไปก็ตั้งรองบ
 ประมาณเพิ่มเติมเป็นรายจ่ายผูกพันที่จะจ่ายในปี ๒๕๑๑ เป็นคน
 งามการท่าเรือของกรมศุลกากรเป็นคน มีปัญหา รายจ่ายผูกพัน
 ทุนปัญหาสหกรณ์ คือ เราขายแต่กระดาษในสถานีได้
 ไว้รอกันในปัญหาสหกรณ์เป็นอย่างมาก เจ้าหน้าที่ได้ มาแจ้งถ
 การแปรญัตติเพิ่มเติมในเรื่องสหกรณ์ ก็คือจะขอตั้งสหกรณ์เครดิต
 อีก ๑๕๐ ล้านบาท แบ่งเป็น ๖ หน่วย และจะขอตั้งสหกรณ์การค้า
 ซึ่งเป็นสหกรณ์รูปใหม่อีก กรมวิชาการก็เห็นว่าปัญหาการสหกรณ์
 นั้นเป็นปัญหาที่เราจะช่วยเหลือ ที่เป็นกระดูก สันหลัง ของประเทศได้
 มาก กรมวิชาการก็จับปัญหานี้

ที่มาถึงปัญหาการประถมศึกษา การประถมศึกษาขานไขตก
 คัดไปจากงบประมาณที่ตั้งมาแต่เดิม แต่เปลี่ยนกันกว่าบาท หนึ่งพัน
 เหลือขอยื่นเราเห็นว่า เมื่อค่าไร้อยู่ในการประถมศึกษาที่คิดไปแต่
 การที่จะทำให้การประถมศึกษาอยู่ในระดับที่ควรนกรมวิชาการก็ควร
 จะพึงตั้งในปัญหาการประถมศึกษาส่วนรวม แทนที่เดิมที่ขอแปร
 ญัตติในเรื่องการศึกษานอกโรงเรียนที่จะได้ทำในเรื่อง
 การศึกษาอยู่ เงินการประถมศึกษา ที่ถูกตัดไปนั้นได้ โอนมา อยู่ใน
 กรม ศึกษาการอาชีว การ ประถม อาชีพ เมื่อ กรมวิชาการได้
 พิจารณาความจำเป็นทางด้านประการนี้แล้ว รอมยอกเป็นอันว่าหมด
 เงินพอค เมื่อหมดเงินพอคแล้ว กรมวิชาการ ก็ รู้สึก เดียวใจ ที่จะได้

พิจารณาความจำเป็นของข้อขออย่างใดอย่างหนึ่งก็ไม่มีเงินที่จะให้ เพราะ
ว่า หักการ ทศกาฯ นี้ได้ รับไปแล้ว ถ้าเราจะไม่มี รายจ่าย สูงกว่า ที่
รัฐบาลขอตั้งมา ถ้าแม่เราจะพิจารณาทุก ๆ รายการแล้ว รายจ่าย
นั้นจะสูงกว่ารัฐบาลใดตั้งมา ก็เป็นการผิดหลักการ ด้วยเหตุผล
ตงนกรรมาธิการ จึงมิได้ ให้ ตามข้อแปรญัตติ ของผู้เสนอที่จะเอาไป
ทำภาพยนตร์เพียง

ข้อส่ง, อีกครั้งหนึ่งว่า ปัญหาที่กรรมาธิการมิได้ เพิ่มให้ แก่ผู้
แปรญัตติทุกรายการตามบันทึกการแปรญัตติ ที่ ได้ เสนอท่าน แล้วนั้น
ก็จะเห็นว่า ทุกรายการ นั้นต่างก็มี ความจำเป็นยิ่ง ด้วยกัน ทั้งนี้ แต่
กรรมาธิการก็ยกความ จำเป็นขึ้นเรียง ต่ำดับ หนึ่งต้องตาม คือตาม
ประการที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วนั้น เมื่อหมดเงิน แล้วก็รู้สึกเสียใจ
ที่จะเพิ่มให้อีกไม่ได้

๑๗.๒๐ น.

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย: ก่อนที่ประชุมนี้จะวินิจฉัย ข้าพเจ้ามีความข้องใจบาง
ประการที่ใครจะเรียงตามกรรมาธิการ และใครที่จะขอความคิดเห็น
เห็น คือว่าท่านสมาชิกได้ดูในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ ใน
รายจ่าย จะเห็นว่า มาตรา ๓ นั้นตั้งรายจ่ายไว้ ๓๐๘,๓๘๗,๘๘๘ บาท

และในรายจ่ายเท่านั้น ข้าพเจ้าได้ต้องตอบกับรายใด ที่คงมา คงมีเงิน
เกินอยู่ ๒๐,๘๕๒ บาท หรือประมาณสองหมื่นแปดพันบาท ปัญหา
ที่ข้าพเจ้าซึ่งใจใคร่ที่จะถามกรรมการก็มีว่า รายจ่ายในมาตรา
นั้นเป็นตัวเลขที่ตรงกับตัวเลขที่รัฐบาลเสนอรายจ่ายมาใช้หรือไม่ นั้น
ประการหนึ่ง แต่กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม ก็ขอคงหรือไม่คงก็
ตาม ปัญหาที่มีว่า ในการพิจารณาโดยลำดับเช่นนั้น เมื่อทางการ
พิจารณาเพิ่มและตัดในรูปซึ่งเราได้ว่ากันอยู่เช่นนั้น ถ้าได้มีการลงมติ
กันไปในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สมมติว่าจะเป็นในทางที่ตัดแล้ว ปัญหา
ก็ไม่เป็นอะไร เพราะหลักการของรัฐบาลว่า "ไม่เกิน" แต่ถ้าเป็น
ไปในทางที่เพิ่มแล้ว เมื่อลงมติไปแล้วและในที่สุดเราก็ตราขายอื่นไม่ได้
ก็เป็นเรื่องก็เกินกว่าหลักการไปแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนถามกรรมการ
ว่าเราจะกระทำอย่างไร ก็ขอเราควรจะเรียนวิธีกันเสียก่อน

๑๗.๒๒ น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมการ): รายจ่ายที่คงมา
ในมาตรา ๑๐๘,๑๐๙,๑๑๐ บาทนั้น เป็นตัวเลขที่รัฐบาลตั้งมานับ
ตั้งแล้ว กรรมการมิได้แก้ไขข้อคนเดียว หมายความว่าคงไว้เท่า
เดิม ข้าพเจ้าก็รู้สึกสงสัย อยู่บ้าง เหมือนกัน ตั้งทำน ว รัฐบาล ขี้แฉง
คือปัญหาว่า ถ้ามีการเพิ่ม ตั้ง ทำนผู้ เสนอ แปรญาคติ คือ ประมาณ
สองหมื่นก็เรียกว่าเป็นการผิดหลักการ แต่ปัญหาที่เราจะแก้ได้อย่างไร

นั้น ถ้าแม้ว่าสภาฯ นี้ได้รับรอง ข้อแปรญัตติ ในทางเพิ่มของ หน่วยงานราชการหนึ่งใดแล้ว ก็ไม่มีปัญหาอะไร ก็ต้องตั้ง ปัญหาฯ ไปให้กรรมาธิการอีกครึ่งหนึ่ง ว่าเราจะคิดในรายจ่ายอะไรได้บ้างจึงจะทำให้เท่ากับ ๓๐๘,๓๘๗,๘๘๘ บาท เช่นสมมติว่าสภาฯ นี้ลงมติรับรองข้อเสนอนี้เพิ่มของผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ดอีกสองหมื่น ก็ต้องตั้งปัญหาฯ ไปยังกรรมาธิการฯ ก็ต้องไปตัดทอนออกสองหมื่น

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : ในฐานะที่ข้าพเจ้าแปรญัตติได้เหมือนกันในเรื่องสำนักงานโฆษณาการนี้ ปัญหาสำคัญอยู่ที่ว่า ผลปฏิบัติของสำนักงานโฆษณาการนี้เท่าใดคงมาเป็นผลดีแล้วหรือ ข้อนี้เป็นปัญหาสำคัญ ตามที่สมาชิกผู้หนึ่งกล่าวอภิปรายไปในทางทฤษฎีนั้นก็น่าฟังน่าเชื่อถือจริง ๆ แต่ผลที่ได้ตามาจนทุกวันนี้ ซึ่งมีนักปราชญ์ถนัดสองคนนั้น ผลเป็นอย่างไร หวังว่าสมาชิกทุกคนคงจะเข้าใจกันดี ขออย่าได้อภิปรายปลุกย่อยสลายเล็ก ๆ น้อย ๆ เถย ขอให้ฟังดี ข้าพเจ้าจะขอชักอุทธรณ์อย่างชาวเด็ก ๆ น้อย ๆ ชาว ราชการ ประจำวัน ของ กระทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ กว่าจะได้เผยแพร่ ออกจากสำนักงานโฆษณาการนั้น ข้าพเจ้าเห็น ผลที่สุดหนึ่งคือพิมพ์เขาไปลงเดี๋ยวก่อน หนึ่งคือพิมพ์เป็นผู้นำข่าวหรือสำนักงานโฆษณาการเป็นผู้นำข่าวอันนี้ประชาชนสนใจอยู่นานแล้ว เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า จึงได้ คิด รายจ่าย ของสำนักงานโฆษณาการ ลงไปเสีย ภาวคงสำนักงานโฆษณาการนี้ ถ้าหากว่าเราทำอย่างที่ดีสมาชิกผู้หนึ่ง

กล่าวเมื่อก่อนก็มีที่หอบก แต่เดี๋ยวนี้เวลาพิจารณาถึงจิตใจใครของ
 ประชาชนก่อนว่าเชื่อใครกันแน่ เชื่อสำหรับงานโฆษณาการเช่นนี้
 หรือ หรือเชื่อ กระทรวงธรรมการ หรือเชื่อ กระทรวงมหาดไทย
 กระทรวงมหาดไทยสำคัญที่สุดในเรื่องเผยแพร่ให้แก่ประชาชนจริง
 ทำนมีงานเต็มมือ แต่ทำนมอบการบางอย่างถึงบางอย่างให้แก่ส่วนภูมิภาค
 ก็ถือว่าด้านงานโฆษณาการ ราษฎรเชื่อถือกรมการอำเภอกรมการ
 จังหวัดก็ยิ่งกว่าด้านงานโฆษณาการ ก็ที่กระทรวงธรรมการ คือกร
 ปรชามาต ขอนเป็นสำคัญซึ่งถูกเขาไปเรียนหนังสือ พ่อแม่ก็เชื่อถือ
 ครูอยู่ เพราะฉะนั้นด้านงานโฆษณาการ จะคงใหญ่โตไปอย่างไร
 ก็ตาม ผลปฏิบัติไม่ได้ตามทฤษฎีคือยกทำน ไม่ถึงห้าสิบเปอร์เซ็นต์
 หอบกทำนจริง จุดประสงค์สำคัญก็คือเพื่อเผยแพร่ รัฐธรรมนูญ
 เผยแพร่ ระบุข้อปราชญ์ไทย แต่เดี๋ยวนี้เรามีอะไรบ้างเดา ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐.
 จังหวัดเคย กระทรวงธรรมการเคย กระทรวงมหาดไทยเคย ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐.
 ทำตามโครงการใหญ่ ๆ เช่นนั้น ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐.
 กวการศึกษาเดียวกันว่า ทำนส่วนราชการนั้นก็ได้ เพิ่มการศึกษาเช่นเคยกับ
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐.
 ยอมแล้ว เหมือนกัน เพราะได้ คำนึงนโยบายโครงการ บริหารประเทศ
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐.
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐.
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐.
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐.

ไม่ได้ เพราะมีกฎหมายอยู่ แต่ถ้าเราจะล้มแล้ว ก็ออก กฎฎีกาทำ
ขึ้นเอง

๑๗.๒๗ น.

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่าเราจะ
ทำอะไรก่อนที่จะลงมติ อะไรที่ขออย่างรวบรัดว่า ให้ เขาอย่างนั้น อย่างนี้
เพราะยังไม่มีการขอเมื่อก่อนผ่านไปหนึ่งแล้ว ข้าพเจ้ายกมือแล้วไม่
ได้พูด

เดี๋ยวนี้เรามาพูดกันถึงว่าจะควรตัดหรือควรเพิ่ม ไม่มีปัญหาว่า
จะมาโฆษณาว่าภาพยนตร์ ตัดหรือไม่ ตัดจะกลายเป็นว่า ทนขายพิสดมภ์
หรือไม่ ตัด มันจะเกินไป เพื่อนัดมาชกที่อภิปราย เมื่อก่อนก็ได้บอกแล้ว
ว่า ตำแหน่งงานโฆษณาการของเรามีความจำเป็นหรือที่จะตั้งขึ้น เดียว
เราปกครองกันด้วยระบอบประชาธิปไตย ถ้าหากว่ามีเหตุการณ์อะไร
ก็มาตั้งกระทู้ถามกันขึ้น เมื่อก่อนไปแล้วหนึ่งตั้งพิมพ์ก็เอาไปตั้ง นั้น
แต่เดี๋ยวดูออกที่สุด มันเป็นเรื่องสำคัญแล้ว ไม่มีความจำเป็นอะไรที่เรา
จะต้องอาศัยตำแหน่งงานโฆษณาการ นอกจากนั้นงานที่ตำแหน่งงานโฆษณา
ทำ เดียวนี้หมวกของ หรือหมวกผ้าแผนกคนหนึ่ง และเดี๋ยวนั้น อีกต้อง
ถามคนที่ทำได้ คิดเดี๋ยว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้เสนอตัดในเรื่องนี้
และการตั้งตำแหน่งงานโฆษณาการนี้ ที่เขาตั้งและมีระบอบเผด็จการนั้น
เพราะเหตุว่ามันเป็นของใหม่ นั้นถูกแล้ว เดียวนี้เรามีของใหม่ก็จริง

แก่สำนักงานโฆษณาการของเรา จะเหมาะสมในการทำของใหม่ เช่น
หรือ ในการทำภาพยนตร์ การแสดงตลกฉายทางโทรทัศน์ หรือ
อะไร มีผลทำให้เขาเสียค่ารถไปดูภาพยนตร์ แต่จะได้มีอะไรที่
เปล่าเลย เจ้าหน้าที่ไปทำให้เขาไปอธิบายให้เขาฟังต่างหาก เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรระมัดระวังกันด้วย

ประธานสภาฯ: ท่านขอคิด ๕,๐๐๐ บาทเท่านั้น พูดเดียว ขาดที่
เดียว

๑๘.๒๕ น.

หลวงชำนาญนิติเกษตร (สมาชิกประเภทที่ ๒): ในนาม
สมาชิก ข้าพเจ้าขอประธานกล่าวดำในการที่ท่านสมาชิกจะคิดหรือจะ
เพิ่มหรือจะยุบสำนักงานโฆษณาการนั้น ไม่เป็นหน้าที่ ข้าพเจ้าจะกล่าว
แต่ ข้าพเจ้าจะขอกล่าว ถึงแค่เพียงให้ทราบถึงกิจการของ สำนักงาน
โฆษณาการเท่าที่ไปทั่วแล้วนั้นจะได้มีผลดี และประการที่ ๒ คือ
ถึงเวลาหรือยังที่จะทำการโฆษณาการเลือกตั้ง

ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอเรียนว่า การโฆษณาการของประเทศนั้น
ลักษณะไม่เหมือนกิจการอื่นๆ กล่าวคือผลที่ได้รับชมไม่เหมือน
กัน บางอย่างเห็นด้วยไม่ได้ แต่ผลที่ได้รับนั้นได้ ทั่วประเทศ เป็น
ส่วนรวม ข้าพเจ้าขอกล่าวอย่างเช่น ในการโฆษณาเผยแพร่ระบอบ
รัฐธรรมนูญนั้น ผลที่ได้รับคือทำให้ราษฎรรู้จักระบอบการปกครอง

ความระบอบใหม่ ทำให้ราษฎรจากหนาทของพลเมืองคเบินคณ นเป็น
ผลที่ได้รับสำหรับส่วนรวม

แต่การโฆษณาประเทศนั้น ย่อมมีผลคล้ายกับการ โฆษณาอื่น ๆ
บ้าง คือในเรื่องการลงทุน ในเรื่องการลงทุนนี้มีหลักการว่า
ถ้าเราลงทุนมากก็ย่อมได้ผลมาก ถ้าลงทุนน้อยก็ย่อมได้ผลน้อย นเป็น
หลักการธรรมดา ใคร ๆ ก็ทราบ การที่เราลงทุนหนึ่งบาทแล้วจะเอากำไร
ร้อยละยี่สิบเป็นไปไม่ได้ ในเรื่องนี้ถ้าท่านพูดด้วยใจเป็นธรรมแล้ว
ขอให้มองไปในแง่ที่ว่า สำนักงานโฆษณาการของเราได้งบประมาณ
เท่าไร ต้องเทียบกับประเทศอื่น ๆ คุชชี เราได้งบประมาณนี้คนเดียวเรา
จึงทำไม่ได้ คุ้มค่า อีกประการหนึ่งสำนักงานโฆษณาการนั้นจะเนรมิต
ให้ประเทศก้าวหน้าไม่ได้ ถ้าส่วนต่างๆ ไม่ก้าวหน้าขึ้นมา ยกตัวอย่าง
เช่นเรามีไฮเตล ๒-๓ แห่งสำหรับให้ชาวต่างประเทศเข้ามาเที่ยวใน
เมืองเรามาก ๆ ไม่ต้องมากนัก เพียง ๕๐๐ คนเท่านั้นเราก็ไม่มีที่พักให้
เขาเสียแล้ว จะว่าเราทำงานไม่ก้าวหน้าไม่ได้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า
ขอให้ท่านมองสำนักงานโฆษณาการด้วยใจเป็นธรรมสักหน่อย

อีกประการหนึ่ง ถ้าท่านระลึกได้ว่าเมื่อเดือนตุลาคมของสามปี
มานั้นนั้นอะไร เจตานั้นเรามองเห็นว่าสำนักงานโฆษณาการเป็นองค์
การสำคัญทีเดียว เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินแล้วเราก็คิดได้ แต่พอเหตุ
ฉุกเฉินผ่านไปแล้ว เราก็ไม่คิดถึงมัน เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า ขอตั้งขอ
ตั้งแก้ไว้ด้วย

ประธานสภาฯ : ไม่โทมนัส พักกันเสียทีเถิด

พักประชุมเวลา ๑๗.๑๓ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๑๖ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : ในวาระต่อไป ขอให้อภิปรายในเรื่องงบประมาณคือเรื่องต่อจากเมื่อกัน เ้านายเล่งเสียน ว่าอย่างไร

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ปัญหาเฉพาะหน้าเรามีอยู่ที่เราจะรับรองรายงาน กรรมการ คือ ว่าที่กรรมการทำไปนั้นชอบด้วยหรือไม่ สำหรับปัญหาที่จะเพิ่มหรือจะลดนั้นเราค่อยทำไปดีกว่า เพราะฉะนั้นในที่นี้ข้าพเจ้าขอเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานกรรมการในเรื่องนี้และขอเสนอให้ลงมติด้วย

นายอรุณ ทองมีโชติ นายทอง กนกคารม รับรอง

ประธานสภาฯ : มีผู้เสนอให้รับรองรายงานกรรมการและมีผู้เสนอขอให้ลงมติด้วย

นายเทพ โชคินชิต (สุพรรณ) : ข้าพเจ้าไม่เข้าใจคำที่ท่านประธานพูดเมื่อกัน ที่เสนอว่า ขอให้รับรอง รายงาน ของ กรรมการ หมายความว่าเราจะพิจารณาว่าดีหรือไม่จนถึงมาคราว ๑ ไชโย

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ฉะนั้นก็ยกอภิปรายข้อนี้ขึ้นแล้วแต่เป็นปัญหาเฉพาะหน้าอยู่

ประธานสภาฯ : จะเอาตามกรรมการ คือเงินเดือนแต่ละค่าให้ด้วย หรือเอาเป็นเรื่องๆ ไป

นายเล็งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): ฉะเพาะ กอช
ไชยณา ค่าไร่ด้อย

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอ ให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใด
เห็นว่าทั้งเงินเดือนและค่าไร่ด้อยของสำนักงาน ทกกรรมาธิการเด่นอมา
นั้นเป็นการชอบแล้ว ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๘ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาฯ: ผ่านไป

เลขานุการสภาฯ: ข้อ ๑ กระทรวงกลาโหม

๑๘๖๕ น.

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): การที่เราพิจารณาร่าง
งบประมาณที่กกรรมาธิการ พิจารณามานี้ ที่จริงเรา ไม่จำเป็น จะต้อง
อภิปรายกันอีก เพื่อให้เสียเวลาของสภาฯ ความจริงเราควรจะ
มาตกลงกันก่อนว่าเราจะ เอาตาม กรรมาธิการหรือผู้แปรญัตติ อย่างนั้น
จะดีกว่า เสียเวลาของสภาฯ ที่นี้ผู้ ไม่ได้ แปรญัตติก็ เสียเปรียบ คือ
ผู้ที่แปรญัตติก็จะอภิปรายกันหมดเวลา

ประธานสภาฯ: ไม่ใช้กรรมาธิการแก้ไข เอาตามที่เคยทำ

นว่า หรือไม่เช่นนั้นท่านจะให้รับรอง รายงานกรรมจักรวาล ทั้ง ฉบับ
ก็เอา

นายเล่งเสียน พินชฺเศวชฺฐ (เชียงใหม่) : ถ้าจะให้รับรอง
รายงาน กรรมจักรวาล ทั้ง ฉบับแล้ว ก็เหมือน ว่าสภากา เรา นี้ไม่ได้
พิจารณาให้ละเอียดเลย เรา ขอหมาย ให้ กรรมจักรวาล พิจารณาใน
เรื่องงบประมาณแล้ว ถึงไรที่เราซึ่งโลกก็ควรระหัด

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าพูดไปว่า ถ้า ใครพิจารณาอย่าง
นั้น ข้าพเจ้าก็ยินดีที่จะเสนอให้ ที่ประชุมลงมติ เมื่อท่านพิจารณา
อย่างอื่น ข้าพเจ้าก็ขอม เสร็จที่ตรง ทน ข้อ ๘ กระทบลง กต
ใหม่ มีใครพูดหรือไม่ เมื่อไม่มีใครพูด ผ่านไป

เลขาธิการสภาฯ : ข้อ ๘ กระทบลง กต. ด้านงาน
ปลัดกระทรวง เงินเดือน

นายทิม กวิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : สำหรับด้านงานปลัด
กระทรวง ได้มีการเพิ่มเงินเงินเดือนสำหรับ ปลัดการคลัง ซึ่ง ข้าพเจ้า
ได้แปรญัตติไปว่าไม่ควรระดงเงิน ค่าหนึ่ง การคลังนี้ เพราะเหตุ
ว่าค่าหนึ่งเดิมของเรายังไม่มี และยังไม่เห็นสมควร หรือไม่ต้องตรา
ว่าเงินที่เราจะต้องลงทุกการคลังเช่นเคย เพราะ ว่าเรามีอัครราชทูต
ประจำอยู่แต่ในต่าง ประเทศแล้ว เราควรจะให้ อัครราชทูต นั้นเอง
เป็นผู้นำหน้าแทนทุก การคลัง เพราะ ว่า ประเทศ ของ เรา เป็น
ประเทศที่เล็ก ไม่จำเป็นต้องไปตั้ง ค่าหนึ่ง ให้เป็น การ ดัน

เปลื้องเงินไป และอิศรราชทูตของเราเอง ถ้าหากว่าเรา คัดเลือกผู้
ที่เหมาะสม มีความรู้ ในทาง การคลัง ด้วย ก็ ไม่ เป็น การ ยาก นัก
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าจะไม่สมควรที่จะเพิ่มให้

ประธานสภาฯ: มีอำนาจปลัดกระทรวง ท่านไม่ได้แปรญัตติไว้

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): ข้าพเจ้าขอแปรญัตติ
คัดทุกกระทรวงที่จะเพิ่ม เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ร่ำรวยละเอียด เพราะ
ฉะนั้นทุก ๆ กระทรวงที่จะเพิ่ม ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ที่จะแปรญัตติได้

ประธานสภาฯ: นักกฎหมายไม่ได้เสนอมา ขอถามกรรมมา
ธิการ นายทองอินทร์ นายทิมแปรไว้หรือเปล่า

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ กรรมมาธิการ: ได้แปรไว้และยัง
คิดใจอยู่

ประธานสภาฯ: มีใคร

๑๘.๐๘ น.

พระยาไชยยศสมบัติ ประธาน กรรมมาธิการ: เรื่อง ทูล การ
คลังนกรรมมาธิการได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า สมควร จะตั้ง เหตุผล ที่
สมควรจะตั้งนั้นชื่อว่า อิศรราชทูต มีตำแหน่ง เป็นผู้แทน ของ ประเทศ
ด้านความชำนาญนั้นย่อมแบ่งได้เป็นสายๆ ไป การที่คลัง ทูล การคลัง
ชั้นนั้น บางทีจะทำให้สมาชิกเข้าใจผิดว่าเป็นทูล การคลัง ความจริง
หาเป็นเช่นนั้นไม่ ความจริงนั้นคือผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่อง การคลัง คือ

เครื่องมือ รอง อัครราชทูตโดยมาก ที่จะ ดำเนินการ เกี่ยวกับ การ คง
 ความประเทศต่าง ๆ เก่าที่สงบลงมาแล้ว ก็ปรากฏว่ามีบุคคลอยู่หลาย
 ชนิด ทศการทหาร ทศ การเกษตร ทศ การค้า และ ทศ การคลัง
 ความจำเป็นที่คงรอนมืออยู่ว่า เงินทอง ของเราที่ได้ฝากไว้ ในประเทศ
 อังกฤษเป็นอันมาก ก็สมควร มีผู้แทน ความเคลื่อนไหว ในการ เงิน
 ทั่ว ๆ ไป เช่นเมื่อคนที่มีผู้มาออกข้าพเจ้าได้ ได้มีการตกใจในเรื่อง
 การคลังเงินในกรุงลอนดอน บ้านนักไม่ได้รับ โทเรตเข้ามาว่าจะมี
 ความจริงเพียงไร ชาวนั้นได้ทราบมาโดยทางวิทยุ นี้เป็นอุทาหรณ์
 อันจะชี้ให้เห็นว่าในเมื่อเราไม่แน่ใจหน้าที่โดยเฉพาะ ความเคลื่อนไหว
 ในการเงินนั้นเราไม่ทราบ ไม่สมควรที่เราเงินฝากได้มาก ๆ

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : ในเรื่อง ทศการคลังนี้
 ข้าพเจ้าคนหนึ่ง ได้เสนอแปรญัตติขอให้ตัดโดยไม่เห็นชอบด้วยรัฐสภา
 เห็นหลักการในการตั้งทศการคลัง ใน ประเทศอังกฤษขึ้น คำว่าทศ
 การคลังนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้เข้าใจถึงว่า เรามีทศขึ้นอีกคนหนึ่งเช่นนี้
 แต่ถ้าหากว่าทศการคลังเทียบเหมือนธนาคารในแผ่นดินหนึ่งในด้านที่
 เรียกว่าด้านทศ ถ้าว่าโดยทั่วไปแล้ว ขอให้ถอน กลับไปตั้งการ
 ฝากของในสถานทุกด้วยกัน ทศการคลังนี้ ก็อยู่ภายใต้ความปกครอง
 โดยทั่ว ๆ ไปของทุกคนเอง

ประธานสภาฯ : ท่านบอกว่าไม่คิดใจ แล้วท่านจะอภิปราย
 อีกหรือ ท่านบอกกับกรรมการรายงานว่า ในเรื่องทศการคลังไม่
 คิดใจ

นายพันธ์ อินทวงศ์ (นครพนม): ขอแกลงว่า ไม่ได้กล่าว
คำมเตย

ประธานสภาฯ: ท่านไม่ได้ไปประชุมท่าน ตามธรรมเนียม
ก็อภิปรายไม่ได้

๑๘.๑๑ น.

นายเทพ โชตินุชิต (สุรินทร์): ข้าพเจ้าตั้งอยู่ในข้อบังคับ
นี้เหลือเกินแล้ว. ถ้าไปเราจะพิจารณาอีกหลายข้อ จึงจะขอให้
ประชุมวินิจฉัยว่า การที่ผู้แปรญัตติไม่ได้ ไปในการแปรญัตติอย่าง
หนึ่ง กับผู้แปรญัตติบอกไม่ได้คิดใจอย่างหนึ่ง ทั้ง ๒ อย่างนี้ใน
เมื่อผู้แปรญัตติเข้ามาแล้วบอกแล้วยังคิดใจอยู่ มาอภิปราย ใน ๒
คนที่ได้ กล่าว มาแล้วข้างต้นมีมติที่จะอภิปรายด้วยหรือไม่ เพราะ
ฉะนั้นขอให้ ที่ประชุมวินิจฉัย ซึ่งประธานได้ ทำมาแล้ว ๒-๑ คราว
นี้รู้ ดีกว่าผิดข้อบังคับ

ประธานสภาฯ: ตามข้อบังคับใหม่บอกไว้ ถ้าผู้ที่ไม่ได้ ไป
ในที่ประชุมแล้วอภิปรายไม่ได้ ถ้าผู้แปรญัตติหรือผู้รับรองคำ
แปรญัตตินั้น ไม่ได้ ไปชี้แจงแสดงความเห็น ต่อคณะกรรมาธิการ
ห้ามไม่ให้ผู้แปรญัตติอภิปรายในคำแปรญัตตินั้นในสภาฯ

นายเทพ โชตินุชิต (สุรินทร์): ถูกแล้ว ข้อบังคับกล่าว
ดังนี้ แต่ที่กล่าวถึงนั้นถ้าหมายความว่า ไม่มีมติที่จะมาอภิปราย

แต่มีดีทีก็จะมาสนับสนุนผู้อภิปรายได้ ข้าพเจ้าเข้าใจถึง* จึงจะถาม
ที่ประชุมว่าเป็นดังนี้ไหม

ประธานสภาฯ: มีข้อบังคับว่าอย่างนี้ ก็จะไปสนับสนุนอย่าง
ไรได้ ส่วนคนอื่นที่ไปสนับสนุนบ้างก็มีเล็กน้อยเท่านั้นเอง แต่เขา
ไม่ได้ ไปประชุมตามข้อบังคับ ข้าพเจ้าเห็นว่าเขาไม่มีดีทีจะอภิปราย
ตาม ข้อบังคับ

นายเส่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
กับการแปรรูปคดีและตั้งข้อคดีในสภาฯนี้ ข้าพเจ้าได้เคยเรียน
ไว้ ตั้งแต่ก่อนจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ* แต่คิดว่า การที่
เราจะรับหลักการไปแล้ว เราทำอะไรไม่ได้คงใจนัก เพราะเหตุว่า
กฤษฎีกาการตั้งคดี* พยายามพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติ* นี้ไปก่อน
คือว่า พิจารณาไปเมื่อเห็นว่าเหตุผลควรจะเป็นอย่างไร ท่านก็ทำไป
แล้วเมื่อทำไปเช่นนี้ภายหลังท่านก็ชี้แจงให้ อย่างเช่นข้าพเจ้าได้ เสนอขอ
คัดยอกเงินกระทรวงการคลังทั้งหมดแล้วมาบอกโดยจะคัดทุกการคลัง*
ด้วย เมื่อมารับความชี้แจงจากกร. ฐมนครว่าการกระทรวงการคลังแล้ว
ว่า* การคลังจะเสียหาย ถ้าหากว่าเราไม่มททุกการคลัง* จะฝาก
ให้ทศกัณฑ์ทำไม่ไหว เพราะงานอย่างอื่นมีมาก ก็เมื่อความจำเป็นมี
อยู่อย่างนี้ ข้าพเจ้าจะขยั้นขยั* ก็ดูเหมือนข้าพเจ้าจะไม่เข้าใจเสีย
ทีเดียว* วิธีการบริหารงานของแผ่นดิน เป็นอย่างไร ด้วยเหตุนี้
ข้าพเจ้าเอง ก็ไม่คิดใจ* นี้เป็นวิธีการ เช่นนี้เท่านั้นในการ แปรรูปคดี*

เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงให้ทราบในชั้นรับหลักการว่า ขอได้พิจารณาให้ดีในการจ่ายเงินในการตั้งรายรับรายจ่าย ก็เมื่อเราผ่านรับหลักการเช่นนั้น ก็ชอบที่เรียกว่าก่อให้เกิดข้อตั้งแก่ในวิธีการตั้งงบประมาณในอนาคต ข้าพเจ้าก็คิดเช่นนั้นมากกว่าอื่น ด้วยเหตุนี้ในเรื่องการตั้งงบน่าจะพิจารณาได้แล้วว่า จะเอาตามที่กรรมการเสนอมาหรือว่าจะเอาตามที่สมาชิกแปรญัตติ ขอเสนอให้ลงมติเช่นนั้น มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : เขาเสนอให้ลงมติแล้ว ท่านต้องขอเปิดอภิปราย

๑๘๓๑ น.

นายเทพ โชติณัฐ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอโทษ ขอเปิดอภิปรายเพื่อชี้แจงในเรื่องนี้เล็กน้อย ปัญหาที่ข้าพเจ้าอภิปรายได้นั้น ก็คือว่าขอให้การประชุมอันเจ็ดว่าผู้เสนอไม่ได้แปรญัตติได้ จะสนับสนุนอภิปรายผู้ ซึ่งเขายังคิดใจอยู่ได้ หรือไม่ เพราะฉะนั้นขอให้เขาประเด็นข้อนี้ขึ้นมาก่อน มิฉะนั้นจะเป็นการตัดสิทธิ์ผู้ที่จะสนับสนุนผู้แปรญัตติที่ยังคิดใจนั้นอีกคนหนึ่ง

ประธานสภาฯ : ผู้ที่สนับสนุนมีบางเรื่องข้าพเจ้าก็ได้ยอมให้อภิปรายอย่างหตองขำนาญาเป็นต้นนี้ ไม่ใช่ไม่ยอมให้อภิปราย เวลารัฐสภาแปรญัตติสำหรับผู้ที่ไม่ได้ไปนั้น ข้อบังคับห้ามไม่ให้

อภิปราย แต่สำหรับคนที่ได้ทักต้องถ้อยม ไม่ใช่ไม่ยอม เพราะฉะนั้นจะให้ที่ประชุมวินิจฉัย ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีความจำเป็นอะไรเลย

นายเทพ โชคินชิต (สุรินทร์) : แม้แต่ผู้เสนอไม่ได้อภิปรายในที่ประชุมเลยผู้เสนอไม่ได้แปรญัตติได้เลย กลับให้เราดำเนินขั้นตอนได้อย่างเช่นทอดวงรำนาญฯ แต่ผู้แปรญัตติได้เมื่อผู้มีสิทธิไม่ได้ไปประชุมกลับจะให้เขาดำเนินขั้นตอนไม่ได้ด้วยนั้น เป็นความยุติธรรมแล้วหรือ

ประธานสภาฯ : ท่านพูดถูกต้อง ความยุติธรรมตามข้อบังคับปรากฏอยู่อย่างนี้ แต่ข้าพเจ้าเสียใจที่จะให้อนุญาตไม่ได้ ความยุติธรรมในข้อบังคับอย่างนี้ ข้าพเจ้าได้พิจารณาตั้งแต่ต้นแล้ว เพราะฉะนั้นคนที่ไม่ได้ไปแสดง เขาไม่ได้ทำผิดข้อบังคับ แต่ว่าคนที่ทำผิดข้อบังคับนั้น ข้าพเจ้าก็ตัดสินโดยเคร่งครัด ข้าพเจ้ายอมเหมือนกัน แต่ว่าคนที่ไม่ได้ไปคือรองรองบงคับร้อน

ขุนวรวงศ์ตรีธเนศวร (หนองคาย) : ก็คิดว่าจะต้องยอมความ เราใจกันเสียให้เป็นที่แน่ใจ เพราะถ้าถ้าหากว่าไม่ทำความเราใจกันให้แน่นแฟ้นแล้ว การพิจารณาญัตติใดๆ นั้นอาจได้ผลน้อยหรือไม่ได้ผลเสียทีเดียว ในเรื่องการแปรญัตตินี้ ข้าพเจ้าขอประทานเรียนว่า ที่ประธานวินิจฉัยนั้นถูกต้องแล้ว แต่ว่าตัดสำหรับกรณีหนึ่ง ไม่ได้ถูกสำหรับอีกกรณีหนึ่ง ก็ขอจำแนกผู้แปรญัตติไม่ไปยังกรรมาธิการ

นั้น ผู้แปรญัตตินั้นไม่มีสิทธิอภิปราย ถูกแต่ทั้งท่าน ประธานคดีอื่น
 แต่ทว่าในกรณีอันนั้นไม่มีผู้ใดแปรญัตติ ในทำนองเดียวกัน ดังนั้น
 ว่าข้าพเจ้าแปรญัตติว่า ควรกินข้าว สมาชิกทุกคนไม่ได้แปรญัตติ
 อย่างนั้น แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ ไปอภิปรายโต้เถียงกับกรรมาธิการเรา
 ครั้นมาถึงสภาฯ แล้วข้าพเจ้าจะมาพูด ขออภิปรายถึงเรื่องควรกินข้าว
 อย่างนั้นไม่ได้ อย่างนั้นถูกแต่จากประธานคดีอื่น แต่ในกรณีไม่ใช่
 เช่นนั้น เมื่อญัตติอื่นได้แปรญัตติโดยท่านเองเดียวกัน ก็เมื่อเป็นเช่น
 นั้นแล้วผู้ซึ่งไม่ได้ ไปไม่อาจจะพูดได้ ฐานที่ไม่ได้ ไป แต่อาจ
 พูดได้ ในฐานที่เป็นสมาชิก ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนั้นเป็นการถูกต้อง
 และอีกประการหนึ่งข้าพเจ้าคิดว่าอยากจะทำคือไปถึงว่าเมื่อครั้งเมื่อ
 ญัตติของอยู่ไม่ได้แปรญัตติ คุณทองอยู่จะพูด ท่านประธานบอก
 ว่าพูดไม่ได้ เพราะไม่ได้แปรญัตติ ส่วนคุณทองชานาญฯ อัน
 พูด ท่านประธานให้พูด นี่แหละข้าพเจ้าจึงสงสัยว่า จะทำให้มีการ
 ญัตติแปรมาทุก ๆ จึงขอเรียนให้ทราบ

ประธานสภาฯ : นายทองอยู่ ข้าพเจ้าบอกว่ายอมให้พูด
 ไม่ใช่ไม่ยอมแต่จะให้คนที่แปรญัตติพูดก่อน ทั้งนี้คนที่แปรญัตติไม่มา
 และเจ้าหน้าที่อยู่ในที่นั้นก็อยาก จะฟังเขาบ้าง ข้าพเจ้าไม่ได้ รวบรัด
 อะไรแต่ก็ยอมทงชนทั้งสอง อย่างนายแดงเดียนว่า ประธานยอม
 มากเกินไปเสียแล้ว แต่ว่าข้อบังคับมีอย่างนั้นจากเป็น อย่างท่านผู้

ไม่ไปก็คงขอให้หยุด คนที่ไม่ไปจะให้มีโอกาสศึกษานั้น ข้าพเจ้าก็
ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร เพราะข้อบังคับมีอย่างนี้ เอา คือไป
เรื่องไหน

นายอินทร สิงหนคร (เชียงใหม่) : เรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า
เป็นการสมควร เมื่อข้าพเจ้าตั้งใจจะพูด ยกมอทำประชาชนก็ไม่ให้
พูด บัดนี้ข้าพเจ้าไม่คิดใจ ความจริงข้าพเจ้าจะสนับสนุนคนที่พูด
และบอกข้อเท็จจริง เมื่อสมาชิกคนหนึ่งเสนอว่าข้อบังคับเป็นอย่างนั้น
ทำประชาชนศึกษาความในข้อบังคับคนเดียว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูก ควร
จะขอให้ประชุมปรึกษาคำว่า ทำอย่างไรจะถูกต้อง เพราะมีสมาชิก
คนหนึ่งเสนอว่าข้อบังคับเป็นอย่างหนึ่ง แต่ทำประชาชนบอกว่าเป็นอย่าง
เพราะฉะนั้น การศึกษาความในข้อบังคับ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่ประชาชน
เป็นผู้คิด หรือตามความจริงใจของข้าพเจ้าควรจะเปิดสภาผู้แทน
ในข้อบังคับนั้นเพื่อมิให้ตั้งผู้ใดอย่างไร

ประธานสภาฯ : ข้อบังคับข้อ ๘๖ ว่า ถ้าไม่มื่อข้อบังคับ ของ
ให้ ที่ประชุมวินิจฉัย เมื่อมีปัญหาใด เก่งกัน เก่งกับ การประชุม
และการปรึกษาซึ่งมีใคร กำหนดใด ในข้อบังคับนั้น ในข้อบังคับแล้ว
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า กวามจดยตาม ข้อ ๕๑ ซึ่งว่า “ กาลังของ
ประชาชน ข้อเท็จจริง ข้อบังคับการประชุม และการ ปรึกษา หรือไม่นั้น
เป็นคำสั่งเด็ดขาด ห้ามไม่ให้ ที่ประชุมอภิปราย ” ข้าพเจ้าเสียใจ
เหลือเกินที่จะต้องเรียนให้ท่านทราบ อย่างนี้ นี้เพราะ ข้อบังคับเขียน
ไว้อย่างนั้น ข้าพเจ้ายอมทุกอย่างแล้ว

๑๘.๒๑ น.

นายเทพ โชตินุชิต (ชุนันท์): ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านผู้เป็นประธานคงไม่ประสงค์ ที่จะบอก ว่า ข้อเสนอมองของข้าพเจ้าที่ถามเมื่อก่อน เป็นการขอร้องขอความข้อ ๕๓ คือท่านยังไม่ชัดเจนไปว่า ท่านต้องการ อย่างนั้นจริง ๆ ที่ท่านปล่อยให้พูดมานักเพื่อจะฟังความเห็นของท่าน สมาชิกว่าอย่างไร แต่อะไรที่หัดดี แต่ขอให้ท่านประธาน ไปกระตักไปถึงว่า ข้อบังคับที่เราได้แก่ เมื่อปลายสมัยประชุมคราวก่อน เรายังไม่ได้ใช้กันเลย เราจะเพิ่งใช้ กันเป็นครั้งแรก การพิจารณาบางประมาณมีเรื่องมากมายหลายเรื่องก็เพื่อจะให้การประชุมของเราน่าสนใจไปด้วยดีและเจริญโดยเร็วขึ้น ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควร อย่างยิ่งที่จะขอให้ ที่ประชุมนี้เปิดความในข้อบังคับว่าเป็นอย่างไร กันแน่ แต่อีกก็มีท่านกรรมาธิการหลายคนที่ได้ร่างข้อบังคับนี้ อยู่ในที่หลายกลุ่ม คงจะให้ความเห็นว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้น จึงหวังว่าท่านประธานคงจะอนุโลมตามนี้ด้วย เพราะว่าถ้าปล่อยให้ ความนี้แล้ว ก็จะไปกันใหญ่ยิ่งกว่านั้น ถ้าท่านประธานไม่ยอม ข้าพเจ้าก็จะขอให้แก่ข้อบังคับ

ประธานสภาฯ: ท่านต้องเด่นชัดเป็นญัตติขึ้นมา ท่านเด่นชัด โดยไม่มีใครรับรอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่ยอม ขอให้เป็นอย่างไปตามเรื่อง คือไปว่าอย่างไร

นายเทพ โชตินุชิต (ชุนันท์): มีสมาชิกผู้หนึ่งเด่นชัดให้ตั้ง

มติว่า เขาตามกรรมาธิการหรือไม่ แต่ทำไมมีสมาชิกผู้ใดขอเปิดอภิปราย ก็ได้พูดกันมาเสียเวลา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นควรจะลงมติได้แล้ว

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าก็มั่น เพื่อกจะให้สมาชิกทุกคนปลงใจ ข้าพเจ้าก็เห็นใจด้วย แต่ว่าต้องทำให้ปรองดองกันทุกฝ่าย ทั้งด้านกิจการปลัดกระทรวงการคลัง ใครจะมีความเห็นประการใดหรือไม่ ในเรื่องเงินเค็ชชและค่าใช้จ่ายนั้น เราเสนอให้ลงมติแล้ว นายเตียงเขียนเป็นผู้เสนอ

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แปรญัตติไว้ด้วยแล้วยังไม่ได้พูดเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรจะเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๐ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการในด้านสำนักงานปลัดกระทรวงการคลังทั้งเงินเค็ชชและค่าใช้จ่าย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๒ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๑๘ คน

ประธานสภาฯ: เพราะฉะนั้นเป็นอันผ่านไป

เลขานุการสภาฯ: ก. กรมคลัง เงินเคื่อน ค่าใช้สอย
การจรรว. กรมบัญชีกลาง เงินเคื่อน

๑๘.๒๕ น.

นายทิม ภุชพัฒน์ (อนุตราชาฯ): สำหรับกรมบัญชีกลาง
นี้ นอกจาก เงินปรับปรุง ตำแหน่ง ตามพระ รชบัญญัติ ระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนแล้ว ยังปรากฏว่ามีการเพิ่มตำแหน่งใหม่ และ
และตำแหน่งใหม่ เป็นตำแหน่งของคลังอำเภอซึ่งเป็นตำแหน่งซึ่งยัง
ไม่เคยมีเคย และการตั้งตำแหน่งใหม่เช่นนี้ขนาดจะได้ คำนี้คง
ว่าจะเป็นการที่เหมาะสมแล้วหรือยัง ความจริงรัฐบาลก็คงจะตอบได้
อย่างแน่นอนว่า เป็นการเหมาะสมแล้ว แต่สำหรับความเห็นของ
ข้าพเจ้า เห็นว่าตำแหน่งคลังอำเภอที่ตั้งขึ้นใหม่ ยังไม่เป็นการ
สมควร เพราะว่าจะเป็นตัวอย่างไปยังอำเภออื่น ๆ ซึ่งจะอ้างความ
จำเป็นในทำนองเดียวกัน จะตั้งตำแหน่งเช่นนี้เรื่อย ๆ ไป เคียดจะ
กลายเป็นว่ามีคลังอำเภอขึ้นทุกอำเภอ เป็นการเปลืองเงินโดยใช่
เหตุ ซึ่งเราไม่สมควรเลยที่จะเอาเงินไปทุ่มเทในการตั้งตำแหน่งเช่น

* เพราะว่าเท่าที่ไม่คิดตั้งอำเภอแต่เดิมนี้ ก็เห็นได้ว่าผู้ซึ่งได้รับ
 ความมอบหมายให้กระทำหน้าที่นั้นได้ กระทำการด้วยความเรียบร้อย
 และไม่ปรากฏว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นเลย เพราะฉะนั้นจึงเห็นได้
 ว่า ยังไม่มีความจำเป็นอย่างไรในการที่จะไปตั้งตำแหน่งใหม่ ถ้า
 เห็นว่ามีเงินจำนวนมาก ผู้ซึ่งได้รับหน้าที่แทนนั้น คือได้แก่สัมห
 บัญชีประจำอำเภอหรือรับมีตชอบร่วมกับคณะกรรมการอำเภอ เราจะ
 ทำได้โดยวิธีอื่น ที่เขาร้องว่าไม่ไหว ก็เพราะว่ามีรายได้น้อย เงิน
 เดือนสัมหบัญชีประจำอำเภอนั้น ๘๐ บาทเป็นอย่างสูง รับหน้าที่มอบ
 หมายรักษาเงินจำนวนมาก ๆ รับมีตชอบมากเช่นนี้ เขาก็ร้องว่าไม่
 ไหวอยู่แล้ว ถ้าหากว่าเราเพิ่มเงินเดือนให้เขามากขึ้นหน่อย แต่ก็ให้
 ตำแหน่งเต็มขั้นไปช่วย เช่นข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาจะยินดีรับทำ เรา
 ไม่จำเป็นจะต้องตั้งตำแหน่งใหม่อะไรไปอีกเป็นการเปลืองเงิน และถา
 วตั้งตำแหน่งทางอำเภอเช่นนี้ นอกจากตำแหน่งตั้งคือตั้งอำเภอหรือมาก
 แล้ว ยังมีตัวเต็มขั้นอีก เป็นการเปลืองเงินมากเหลือเกิน ถ้าเพียงให้
 สัมหบัญชีได้ตำแหน่งอัตราข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ คือได้พิเศษ
 ผิดไปจากอำเภออื่น คืออัตรา ๓๒๐ บาทเช่นนี้ เราจะเพิ่มเงินเล็กน้อย
 เพียง ๕๐ บาท แต่ให้เต็มขั้นเพียง ๑ คนไปช่วย เช่นนี้ก็รู้สึกว่าเขา
 จะทำได้ดีโดยเขาจะไม่ร้องว่าไม่ไหวอย่างไร อันนี้แหละข้าพเจ้าต้อง
 ใจอยู่ที่ไม้อยากจะให้ตั้ง เพราะเป็นทางที่จะทำให้อำเภออื่น ๆ ร้องว่า

ไม่ไหวรึไป แต่เป็นทางที่เจ้าหน้าที่โดยมากที่ต้องการเงินเดือนขึ้น
ก็พากันร้องว่าไม่ไหว ถ้ารัฐบาลมีความเห็นใจ ก็เพิ่มตำแหน่ง
และเงินเดือนให้ เช่นนี้ก็ควรที่รัฐบาลจะสำเหนียกในข้อนี้ให้หนัก ถ้า
ถ้าจะทำจริง ๆ แล้ว ทำไมจะไม่ไหว ค่าจ้างหอคักที่มีอยู่เดานี้ไม่
ถึงกับคลังอำเภอ ข้าพเจ้าในฐานะที่เคยเป็นกรมการจังหวัดมากคนหนึ่ง
และได้ร่วมงานหลายๆ แผนกด้วยกัน ได้สังเกตเห็นแล้วว่า ถึงคลัง
จังหวัดก็รู้ ดีกว่ามีเวลาด่าง ในวันหนึ่ง ๆ มีมาก ๆ อยู่แล้ว ถ้าตั้ง
คลังอำเภอก็จะทำให้คลังอำเภอ อ่างงานไปมาก ในวันหนึ่ง จะทำงาน
สักครึ่งชั่วโมง แต่อย่างไรก็ดี แม้ว่าตำแหน่งที่เพิ่มขึ้นใหม่นี้ จะได้รับ
รองจากสมาชิกเป็นอันดับถัดก็ตาม ก็ขอตั้งความสังเกตไว้แก่รัฐบาล
นทวย

ประธานสภาฯ : ไม่มีใครพูด ข้าพเจ้าจะ...

๑๘.๓๐ น.

นายบรรณ สวินทร์จัน (สุรินทร์) : โดยหลักการสำคัญๆ
ตามที่สมาชิกขอพูดได้กล่าวไว้แล้วนั้น ในเรื่องที่ไม่สมควรจะให้มีการตั้ง
อำเภอที่เสนอมานี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วย และนอกจากนั้น...

ประธานสภาฯ : ท่านต้องสู้ด้วยกัน นี่ท่านรับรองตามที่นาย
พิมพ์ ต้องให้คนที่เขาไม่เห็นด้วยพูดก่อนตามข้อบังคับ ข้าพเจ้า

ก็ระวังเหตุอื่นแต่กลัวว่าจระพังออก ถ้าไม่มีใครพูด ข้าพเจ้าต้องให้
ลงมกิดะ

นายคิษฐ์ คัมภีร์ยศ (สระบุรี) :- ในเรื่องนั้นที่นายทิมได้
พูดไป ความจริง นายทิมมิได้มีข้อคิดใจในข้อนี้ไว้ แต่ข้าพเจ้าเอง
เป็นผู้ที่ขังคิดใจอยู่ แต่กลับไม่ได้พูด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าสงสัยว่า
ผู้ที่ไม่มีความคิดใจหรืออะไรทำไมไม่ได้พูด...

ประธานสภา :- เราคิดใจ นายทิมเราคิดใจ ข้าพเจ้าให้คนที่
คิดใจพูด เมื่อคนที่คิดใจพูดแล้ว คนที่เห็นตรงกันข้ามก็มีโอกาสพูด
เช่นกรรมาชิกาว ข้าพเจ้านั่งไปแต่กรรมาชิกาวก็ไม่พูด เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าเสียใจเหตุอื่นตามข้อบังคับนั้นขุดคือรวมแล้ว ท่าน
ต้องพูดตรงกันข้ามกับนายทิม

๑๘.๓๓ H.

พระยาไชยยศสมบัติ ประธานกรรมาชิกาว : ข้าพเจ้าได้
พยายามฟังอยู่ว่าท่านดำมาชิกเมื่อต้นมีความหมายเช่นไร แต่ว่าเท่าที่
ได้ฟังแล้ว ท่านก็ประสงค์จะฝากข้อตั้งเถกได้เท่านั้น ซึ่งในฐานะที่
ข้าพเจ้าเป็นรัฐบาล ข้าพเจ้าก็ขอรับข้อตั้งเถกนั้นไว้ด้วยดี

นายคิษฐ์ คัมภีร์ยศ (สระบุรี) :- สำหรับแผนกกรมบัญชี
กลาง เงินเดือนนั้นความจริงข้าพเจ้าได้คิดใจอยู่แล้ว ประการ คือ

- ๑. การปรับปรุงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ซึ่งข้าพเจ้าได้อภิปรายเมื่อต้นแล้ว ส่วนการตั้งตำแหน่งใหม่ คือตั้ง

คดงอ่าเกอนั้น ถ้าจะวิเคราะห์กันตามความจริงแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า
 ไม่มีความจำเป็นอย่างยิ่งกว่าอย่างอื่น ควรจะเอาเงินไปบำรุงอย่างอื่น
 ดีกว่า เพราะตามอำเภอ ก็ปรากฏว่ามีสรรพากรอำเภออยู่แล้ว ถ้า
 เราจะมอบหมายงานการนี้ให้แก่สรรพากรอำเภอ ข้าพเจ้าก็เชื่อว่าไม่
 เหลือความสามารถที่จะทำได้ เพราะว่าถ้าสรรพากรอำเภอนั้น ทำงาน
 ในหน้าที่คดงอ่าเกอด้วย ไม่ไหวเราก็อาจจะเพิ่มเติมเงินให้ อีก สรรพ
 กรอำเภอซึ่งเป็นตำแหน่งเงินเดือนอันเล็กน้อย ซึ่งจะเอาเงินรายนี้ไป
 ใช้จ่ายในรายอื่นได้ แต่ท่านมาตั้งเป็นคดงอ่าเกอเช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
 เป็นการเพิ่มรายจ่ายโดยใช่เหตุ แต่ท่านจะอ้างว่า สรรพากรอำเภอ
 ไม่มีหน้าที่ในทางทำฎีกาเบิกเงินเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอทราบเวียนว่า เรา
 จะหาสรรพากรในทางทำฎีกาเบิกเงินนั้น ก็คงจะได้ และการที่อ้างถัด
 เงินจะนั้นด้วย เป็นการเพิ่ม ภาระกับ สรรพากร นั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย
 เพราะถ้าตั้งเต็มยอนขึ้น สรรพากรก็มีหน้าที่เป็นผู้ตั้งเท่านั้น ข้าพเจ้า
 ตั้งเกตุ ถ้าไปเป็นหัวหน้ากรมกระทรวง อำเภอหรือจังหวัด หัวหน้า
 ก็มีแต่ตั้งงาน คือว่าเซ็นชื่อเสียโดยมาก ในฐานะที่ประเทศเราการ
 เศรษฐกิจยังเสื่อมอยู่ เราไม่สมควรจะตั้งข้าราชการให้ไปกินเงินเป็น
 การฟุ่มเฟือย เราควรจะเอาเงินมาบำรุงอย่างอื่น ข้าพเจ้าเห็นว่าที่
 รัฐบาล คิดว่า คดงอ่าเกอ นั้น ต้องให้เงินเดือนตั้งร้อยบาท เช่นนี้
 ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควร อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าอยาก จะขอตั้งขอ

คดีค้านข้อหนึ่งว่าในฐานะที่ครั้งแรกโดยให้เงินแก่นรชัยบาทเช่นนี้
แล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย เพราะถ้าเป็นข้าราชการชั้นประจำแผนก
ให้ ๑๐ บาทก็ ได้ แต่ว่ารัฐบาลตั้งว่าคนจะโกง แต่ว่าการโกงนั้นไม่
ได้อยู่ที่คุณภาพหรือคุณสมบัติหรือว่ามีทางที่จะหาหลัก ประกันสำหรับ
ผู้จะทำงานเป็นต้น เพราะฉะนั้นใน ข้อนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการ
ที่รัฐบาลตั้งตำแหน่งไปในทางที่ผิดเพี้ยน ส่วนการยกเงินของราษฎร
นั้นมิได้คิด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอคัดค้านในข้อนี้ว่า ควรจะคิด
คดีอำเภอขึ้นออกเสีย

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : ข้าพเจ้าซึ่งตั้งอยู่
บ้างใน คำกล่าวของ ท่านรัฐมนตรี เมื่อนี้ ว่า กล่าวในฐานะเป็น
เจ้าหน้าที่กระทรวงการคลัง หรือกล่าวในนามคณะกรรมการนั้น
ถึงอย่างไรก็ดี ในเรื่องคดีอำเภอข้าพเจ้าเองก็เห็นว่า มองในด้าน
ที่จะรักษาเงินหรือเก็บเงินเช่นนั้นแล้ว คดีต่างๆกับที่เราจะสร้างถุงเงิน
ต่างๆก็เราไม่ได้มองหรือหาวิธีให้มีเงินเข้ามาในทางใด...

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านแปรญัตติหรือเปล่า

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : แปร

ประธานสภาฯ : ไปชี้แจงหรือเปล่า

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : เท่าที่เข้าใจกันแล้ว...

ประธานสภาฯ : นั่งเถิดท่าน ข้าพเจ้าคุยแล้ว ท่านไม่ได้ไป

ชี้
แจง

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม): ขอให้ท่านประธาน
วินิจฉัยเสียด้วย ข้าพเจ้ายังร้องใจในข้อนี้

ประธานสภาฯ: ไม่ได้ ท่านไม่ได้ ไปขแรงกียดข้อบังคับ
พูดไม่ได้

นายเฉลา เตาตานนท์ (ตราด): มีคนเวลาที่ล่วงเลยไป
แล้ว ถ้าหากจะประชุมต่อไป ขอให้ท่านประธานได้โปรดถามมติที่
ประชุมเสียก่อนจะดีกว่า

ประธานสภาฯ: ที่จริง ตลอดเวลาแล้ว ที่ท่านพูดถูกแล้ว
ข้าพเจ้า ไม่ได้ ว่าอะไร เคียงอน ข้าพเจ้าได้ รับมติของนาย เต่งเตี้ยน
ฉะบับหนึ่ง ให้มีการประชุมในวันพรุ่งนี้ ที่ ๓๘ ตั้งแต่เช้า ๘.๐๐
นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา ตอนบ่ายตั้งแต่ ๑๕.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๘.๐๐
นาฬิกา และตอนกลางคืน ตั้งแต่ ๒๐.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๕.๐๐ นาฬิกา
มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว จะมีผู้ใดมีความเห็นประการใด

๑๘.๑๖ น.

น.ต. หลวงขำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย: ข้าพเจ้าคิดว่าผู้เสนอญัตติของเจตนา คือ ตอนเช้า
และบ่ายเสียก่อน . และถ้าแม้ว่าผลของการประชุมไม่เสร็จ คือญัตติ
ของท่านไม่เป็นผลสำเร็จแล้ว ก็ขอให้มีการประชุมใน ตอนกลางคืน
อีกได้ ญัตติของท่านเห็นจะผ่านไปได้

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ตามที่ข้าพเจ้า
 ได้เสนอขอให้เพิ่มเวลาประชุมในวันเสาร์ ก็พอรู้งั้นนั้น ข้าพเจ้ามีเหตุ
 ผลว่า ข้าพเจ้าได้พยายามไปฟังเสียงจากท่านที่ควรเชื่อว่า รัฐบาล
 จะได้เสนอพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุมในวันพรุ่งนี้แล้ว เมื่อเช่นนั้น
 แล้วถ้าเราไม่มีการเลื่อนการประชุมให้ยาวออกไปแล้ว บรรดาญาติ
 ค้าง ๆ ของสมาชิกก็จะออกไปพิจารณากันในสมัยหน้า การพิจารณา
 ในสมัยหน้ากับการที่จะพิจารณาในสมัยนี้นั้นมีผลต่างกัน ที่ข้าพเจ้า
 คิดนั้นคือโดยเหตุที่ว่าญาติที่ร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกได้พิจารณา
 เสียในสมัยนี้แล้ว หากว่าตกลงไปในสมัยนี้แล้ว ในสมัยหน้าก็
 สามารถนำญัตติที่ตกลงนั้น กลับเสนอ ขึ้นมาอีกได้ ซึ่งเป็นการแก้
 ไขหากว่าให้ เสนอญัตตินั้นไปพิจารณาในคราวหน้าแล้ว หากว่าญัตติ
 นั้นตกลงไปก็จะต้องไปเสนอเขาในสมัยนั้น เมื่อเช่นนั้นแล้ว การพิจารณา
 ของเวลานั้นเป็นการทำให้สมาชิกเสียเปรียบอยู่ ข้าพเจ้าเห็นเช่นนั้น เมื่อ
 โทษ ๆ รัฐบาล จะปิดสมัยประชุมแล้ว และอำนาจในการปิดสมัย
 ประชุม นั้นเป็น ของ รัฐบาล ข้าพเจ้า จึงขอ เสนอญัตติให้เลื่อน การ
 ประชุม แต่หากว่ารัฐบาลรับรองว่าจะไม่มีการปิดสมัยประชุมในวัน
 เสาร์นี้แล้ว ญัตตินั้นของข้าพเจ้าก็ขอถอนเสียได้

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ เคียงหนทางรัฐบาลขอให้มีเพียง ๒
 เวลาก่อน หากว่า จะมีการงานที่จะทำ ต่อไปก็จะต้อง พิจารณากันอีก
 ก็ควรจะเสนอให้มีการประชุมกันในกลางคืนอีกครั้งหนึ่ง

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (จมนบุรี) : ข้าพเจ้าอยากจะทำ
 ข้อเท็จจริงจากรัฐบาล ว่าจะได้ตราพระราชกฤษฎีกามีคดีมัยประชุม
 ในวันที่ ๑๑ นี้จริงหรือไม่เสียก่อน ถ้าพูดไปก็โตเถๆ ไม่ได้เรื่อง
 ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ก็เป็นที่เข้าใจกันแล้ว จะมาถามอะไร
 กันอีก

๑๘.๘๒ น.

นายทองสับ ศุภะมารักษ์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ตามที่เพื่อน
 สมาชิกเสนอให้มีการประชุม ๓ ครั้งนั้น เวลานานทางรัฐบาลต้องการจะ
 ให้ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศพหุภาคีตรา ๒๕๘๐ มาเข้าประชุม
 ในสมัยนี้ด้วย และทางรัฐบาล ต้องการให้พิจารณา ร่างพระราช
 บัญญัตินี้ให้เสร็จ สั้นไป ที่นี้ทางเจ้าหน้าที่ ขอให้พ่อข้าพเจ้า ที่เป็น
 กรรมการพิจารณา ฟุ้งนี้ เวลา ๘.๐๐ นาฬิกา แต่ถ้า ถ้า ๙ นาฬิกา
 ประชุมกัน ๘.๐๐ นาฬิกาแล้ว พ่อข้าพเจ้าจะทำงานได้อย่างไรในตอง
 ตำแหน่ง เพราะฉะนั้นขอให้รีบๆ ในข้อนี้ไว้ด้วย

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านเป็นกรรมการท่านก็ไปทาง
 โหนดแล้วกันท่าน ทางนี้สภาใหญ่แทนของท่านเจรจาแทนก็ได้ ข้าพ
 เจ้าจะขอให้ประชุมวันหนึ่งละ ในวันที่พฤษภาคม ได้เห็นว่าควรจะมีการ
 ประชุม ๒ เวลาตั้งแต่ ๘.๐๐ ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกาตอนหนึ่ง และ ๑๔.๐๐
 ถึง ๑๘.๐๐ นาฬิกาอีกตอนหนึ่ง ขอได้ ไปปรึกษากัน

มีสมาชิกยกมือ ๖๕ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น
ต่อมติยกมือ ๕ คน

ประธานสภาฯ : เพราะฉะนั้นพร้อมเวลา ๘.๐๐ นาฬิกาขอเชิญ
ท่านทั้งหลายมาประชุม หอจดหมายเหตุเด็กประชุม
เด็กประชุมเวลา ๘.๕๕ นาฬิกา

พึ้ง ระวังภัย
ทองใบ สุนทรนิษฐ
บุญวาท
ทองสับ ศุภะมารีค
ทองอยู่ พุฒพัฒน์
วรการบัญชา
อรุณ ทองบั้งโชติ
ฟ่อง สิทธิธรรม
เสกต เจตสมมา
ปรีกษ์ แก้วปลั่ง
จำลอง ดาวเรือง

สนิท หิวนวล
ประเสริฐ ปัทมะสุนันท์
บุญช่วย สุนทรนิค
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ศิริ อินทร
ทิน จุฑะพร
สุรินทร์ ลิพดากร
ผู้คกรายงานการประชุม

ตรวจแล้ว ๒๐/๕/๘๑

จิตร
รองประธานคนที่ ๑ (ลงนามแทน)

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร